KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2021 r.
COM(2021) 554 final

2021/0201 (COD)
SENSITIVE[*]
UNTIL ADOPTION

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2021) 554 final} - {SWD(2021) 551 final} - {SWD(2021) 609 final} - {SWD(2021) 610 final}

[*] Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions https://europa.eu/!db43PX

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Komunikat w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu[1] zapoczątkował nową strategię na rzecz wzrostu gospodarczego UE, której celem jest przekształcenie UE w sprawiedliwe i dobrze prosperujące społeczeństwo z nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarką. Potwierdza się w nim dążenie Komisji do zwiększenia celów klimatycznych i uczynienia z Europy pierwszego kontynentu neutralnego dla klimatu do 2050 r. Ponadto jego celem jest ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Konieczność realizacji celów i znaczenie Europejskiego Zielonego Ładu wzrosły dodatkowo w świetle bardzo poważnych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia i dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.

Znalezienie rozwiązania problemu zmiany klimatu jest sprawą niecierpiącą zwłoki. Zgodnie z wynikami badań naukowych zawartymi w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) należy osiągnąć globalną neutralność pod względem emisji CO_2 do 2050 r., a neutralność pod względem wszystkich innych gazów cieplarnianych pod koniec bieżącego stulecia. Aby sprostać temu pilnemu wyzwaniu UE musi zintensyfikować swoje działania i dać przykład całemu światu, stając się neutralną dla klimatu do 2050 r. Ten cel został określony w komunikacie „**Czysta planeta dla wszystkich** – Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki”[2].

W oparciu o kompleksową ocenę skutków w swoim komunikacie z 17 września 2020 r. „**Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.**”[3] Komisja zaproponowała podniesienie ambicji UE i przedstawiła kompleksowy plan zwiększenia w odpowiedzialny sposób wiążącego unijnego celu ograniczenia emisji netto na 2030 r. do co najmniej 55 %. Dzięki ambitniejszym planom na 2030 r. decydenci i inwestorzy już teraz mogą podejmować na nadchodzące lata decyzje zakładające poziomy emisji zgodne z unijnym celem osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Cel na 2030 r. jest zgodny z celem porozumienia paryskiego, jakim jest utrzymanie wzrostu temperatury na świecie na poziomie znacznie poniżej 2 °C i kontynuowanie wysiłków na rzecz utrzymania tego wzrostu na poziomie 1,5 °C.

W komunikacie proponuje się zdecydowane zwiększenie wkładu sektora LULUCF oraz, na dalszym etapie, połączenie emisji gazów cieplarnianych innych niż CO_2 pochodzących z rolnictwa z emisjami z sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa i utworzenie w ten sposób nowo uregulowanego sektora gruntów (obejmującego emisje i ich pochłanianie w rolnictwie, leśnictwie i innych rodzajach użytkowania gruntów). Może to sprzyjać synergii między działaniami łagodzącymi podejmowanymi w sektorze gruntów oraz umożliwić bardziej zintegrowane kształtowanie i wdrażanie polityki na szczeblu krajowym i unijnym. Analiza leżąca u podstaw komunikatu pokazuje, że sektor gruntów mógłby stać się neutralny dla klimatu do około 2035 r. w sposób racjonalny pod względem kosztów, a następnie pochłaniać więcej CO_2 niż generować emisji gazów cieplarnianych.

---

1 COM(2019) 640 final.
2 COM(2018) 773 final.
3 COM(2020) 690 final.

Rada Europejska zatwierdziła nowy unijny wiążący cel na 2030 r. na posiedzeniu w grudniu 2020 r.[4]. Wezwała również Komisję *by oceniła, w jaki sposób wszystkie sektory gospodarki mogą najlepiej przyczynić się do osiągnięcia celu na 2030 r., oraz by przedstawiła niezbędne wnioski wraz z dogłębną analizą skutków gospodarczych, środowiskowych i społecznych na szczeblu państw członkowskich, z uwzględnieniem krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz dokonując przeglądu istniejących elastycznych możliwości.*

W tym celu **europejskie prawo o klimacie** nadaje unijnemu celowi neutralności klimatycznej prawnie wiążący charakter i zwiększa ambicje na 2030 r., ustanawiając cel redukcji emisji netto o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r.

Aby podążać za scenariuszem emisji zaproponowanym w europejskim prawie o klimacie i osiągnąć ten zwiększony poziom ambicji na 2030 r., Komisja dokonała przeglądu obowiązujących obecnie przepisów dotyczących klimatu i energii, które mają przyczynić się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o 40 % do 2030 r. i o 60 % do 2050 r.

Ten pakiet legislacyjny „Gotowi na 55" („Fit for 55"), zapowiedziany w planie Komisji dotyczącym celów w zakresie klimatu, jest najbardziej kompleksowym elementem działań na rzecz realizacji nowego ambitnego celu klimatycznego na 2030 r. i zgodnie z nim wszystkie sektory i polityki gospodarcze będą musiały wnieść swój wkład.

Określone w rozporządzeniu (UE) 2018/841 i przyjęte w 2018 r. ramy prawne dotyczące użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa obejmują emisje CO_2, pochłanianie oraz emisje gazów cieplarnianych CH_4 i N_2O powstające w wyniku gospodarowania gruntami, lasami i biomasą w okresie 2021–2030. Przyczyniają się one do osiągnięcia poprzedniego unijnego celu redukcji emisji o co najmniej 40 % do 2030 r. w porównaniu z 1990 r., zapewniając, aby suma całkowitych emisji wygenerowanych przez sektor – po zastosowaniu zasad rozliczania i elastyczności w odniesieniu do sektora podejmującego wspólny wysiłek redukcyjny zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842 – nie przekroczyła sumy całkowitego pochłaniania.

Wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia (UE) 2018/841 w ramach pakietu „Gotowi na 55" ma na celu zwiększenie wkładu sektora LULUCF w podniesienie ogólnego poziomu ambicji w dziedzinie klimatu na 2030 r. W tym celu we wniosku: ustanowiono ogólny unijny cel w zakresie usuwania netto w sektorze LULUCF w wysokości 310 mln ton ekwiwalentu CO_2 do 2030 r.; wzmocniono zobowiązanie państw członkowskich do przedkładania zintegrowanych planów przeciwdziałania zmianie klimatu w odniesieniu do sektora gruntów i zwiększono wymogi w zakresie monitorowania za pomocą technologii cyfrowych; dostosowano cele do powiązanych inicjatyw politycznych w zakresie różnorodności biologicznej i bioenergii; określono unijny cel w zakresie neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze gruntów (który łączy sektor LULUCF i emisje z sektora rolnictwa inne niż CO_2); zobowiązano również Komisję do przedstawienia do 2025 r. wniosków dotyczących wkładów krajowych w realizację celu na 2035 r.

Proponowana zmiana wprowadza jedynie niewielkie, nieistotne zmiany w ramach prawnych dotyczących sektora LULUCF w pierwszym okresie dostosowywania się do wymagań ESR, tj. od 2021 r. do 2025 r. Natomiast na początku drugiego okresu dostosowywania się do wymagań – od 2026 r. do 2030 r. – nastąpi istotna zmiana. Aby uprościć wdrożenie i dostosowywanie się do wymagań, zasady rozliczania gruntów zainspirowane protokołem z Kioto nie będą już stosowane po 2025 r., a elastyczność między sektorem LULUCF i sektorami podejmującymi wspólny wysiłek redukcyjny zostanie dostosowana zgodnie

[4] Konkluzje Rady Europejskiej z 10–11 grudnia 2020 r. EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8.

z europejskim prawem o klimacie. Ogólny unijny cel pochłaniania netto gazów cieplarnianych wynoszący 310 mln ton ekwiwalentu CO_2 zostanie rozłożony między państwa członkowskie w formie rocznych celów krajowych na lata 2026–2030 i będzie oparty na emisjach i pochłanianiu zgłoszonych w wykazach gazów cieplarnianych i dla powierzchni zarządzanych gruntów. Wprowadzony zostanie nowy system zarządzania zgodnością z celami, a mechanizm elastyczności dotyczący użytkowania gruntów i uwzględniający ryzyko nieprzestrzegania przepisów przez państwa członkowskie zostanie dostosowany. Począwszy od 2031 r. zakres rozporządzenia zostanie rozszerzony w celu objęcia nim emisji innych niż CO_2 z sektora rolnictwa i tym samym obejmie po raz pierwszy cały sektor gruntów jednym instrumentem polityki klimatycznej.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Pakiet klimatyczno-energetyczny „Gotowi na 55” to kompleksowe działanie mające na celu przegląd prawodawstwa Unii, aby dostosować je do zwiększonych ambicji UE w dziedzinie klimatu. Wszystkie inicjatywy wchodzące w skład pakietu są ze sobą ściśle powiązane.

Niniejszy wniosek ustawodawczy stanowi uzupełnienie wniosków zawartych w pakiecie i zachowuje spójność z:

a) poddaną przeglądowi dyrektywą 2003/87/WE w sprawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS)[5];

b) rozporządzeniem (UE) 2018/842 w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego[6];

c) zmianą dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (UE) 2018/2001[7] w celu realizacji ambicji nowego celu klimatycznego na 2030 r.;

Istnieją również silne powiązania z innymi inicjatywami Komisji dotyczącymi ochrony i zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla w oparciu o zasoby przyrody, zwiększenia odporności lasów UE na zmianę klimatu, odtwarzania zdegradowanych terenów i ekosystemów, ponownego nawadniania torfowisk i promowania biogospodarki, w tym wykorzystania trwałych pozyskanych produktów drzewnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną:

a) Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030[8];

b) Strategia „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego[9];

c) [Strategia leśna UE[10]];

d) [Cele UE w zakresie odbudowy zasobów przyrodniczych][11];

---

5 Dyrektywa 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

6 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

7 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

8 COM(2020) 380 final.

9 COM/2020/381 final.

10 […]

11 […]

e) Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[12];

f) Strategia UE na rzecz ograniczenia emisji metanu[13];

g) [Strategia UE dotycząca gleby[14]];

h) Zrównoważona biogospodarka dla Europy[15];

i) Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz bardziej ekologicznej i konkurencyjnej Europy[16];

j) Plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[17];

k) Długoterminowa wizja dla obszarów wiejskich UE[18].

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wnioski zawarte w pakiecie „Gotowi na 55" powinny być spójne ze wszystkimi działaniami i politykami UE oraz powinny pomóc UE osiągnąć zwiększony cel na 2030 r. oraz przeprowadzić udaną i sprawiedliwą transformację skutkującą realizacją celu neutralności klimatycznej do 2050 r., jak stwierdziła Komisja w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu. Dlatego niniejsza inicjatywa ustawodawcza jest powiązana z innymi obszarami polityki, w tym z polityką zewnętrzną Unii.

Komisja udoskonali swoje wytyczne dotyczące lepszego stanowienia prawa i narzędzia wspierające, tak aby wszystkie inicjatywy UE spełniały zielone przyrzeczenie, aby „nie szkodzić".

Instrument Wsparcia Technicznego wspiera państwa członkowskie w opracowywaniu i wdrażaniu reform. Wsparcie udzielane jest na wniosek i obejmuje szeroki zakres obszarów polityki, w tym plany odbudowy i zwiększania odporności, transformację ekologiczną i kwestie związane z LULUCF.

Sektor LULUCF jest powiązany ze wszystkimi ekosystemami i działalnością gospodarczą, które zależą od gruntów i świadczonych przez nie usług. W związku z tym rozporządzenie w sprawie LULUCF zapewnia synergię z innymi politykami UE obejmującymi działania związane z gruntami, głównie wspólną polityką rolną[19], polityką ochrony środowiska i polityką energetyczną, w szczególności w odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zgodnie z art. 191 i art. 192 ust. 1 TFUE Unia Europejska przyczynia się do osiągnięcia m.in. następujących celów: zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska, w szczególności walki ze zmianą klimatu.

---

12 COM/2021/82 final.
13 COM/2020/663 final.
14 […]
15 COM/2018/673 final
16 COM/2020/98 final.
17 COM/2021/400 final.
18 COM/2021/[345] final.
19 COM/2018/392 final.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zmiana klimatu jest problemem transgranicznym, którego nie można rozwiązać wyłącznie poprzez działania krajowe lub lokalne. Niezbędna jest koordynacja działań w dziedzinie klimatu na poziomie europejskim oraz, w miarę możliwości, na szczeblu globalnym. Działanie UE jest uzasadnione zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Od 1992 r. UE dążyła do opracowania wspólnych rozwiązań i przyspieszenia światowych działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu. Dokładniej rzecz ujmując, działania na poziomie UE doprowadzą do efektywnego pod względem kosztów zrealizowania celów redukcji emisji do 2030 r. i celów długoterminowych w tym zakresie przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwości i integralności środowiskowej. W art. 191–193 TFUE potwierdza się i precyzuje kompetencje UE w dziedzinie zmiany klimatu.

Zwiększenie celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE do 2030 r. wpłynie na większość, jeśli nie wszystkie sektory gospodarki UE. Zwiększenie tego celu może ponadto wymagać reakcji politycznej w wielu obszarach, w tym innych niż polityka klimatyczna, leśna i polityka użytkowania gruntów. Działania podejmowane przez państwa członkowskie w ramach rozporządzenia LULUCF są silnie powiązane z innymi politykami, w szczególności z rolnictwem, różnorodnością biologiczną i ochroną siedlisk, przystosowaniem się do zmiany klimatu, a także z polityką energetyczną ze względu na aspekty związane z energią ze źródeł odnawialnych. Wzajemne zależności między różnymi powiązanymi politykami mają skutki transgraniczne, cele w zakresie redukcji emisji i pochłaniania są określane w podziale na państwa członkowskie, a zasady, na podstawie których państwa członkowskie będą składać sprawozdania na temat swoich osiągnięć i mierzyć postępy w osiąganiu indywidualnych celów i celów UE jako całości, są określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1999[20]. Działania na szczeblu UE są niezbędne, a skoordynowana unijna polityka ma znacznie większe szanse na doprowadzenie do prawdziwej transformacji w gospodarkę neutralną dla klimatu do 2050 r.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w UE w okresie 2021–2030 r. w sposób racjonalny pod względem kosztów przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Europejskie prawo o klimacie określa wiążący cel Unii w zakresie klimatu do 2030 r. dotyczący redukcji wewnętrznych emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. do 2030 r. Niniejszy wniosek obejmuje znaczną część tych emisji gazów cieplarnianych i zmienia rozporządzenie LULUCF, aby możliwa była realizacja tego celu.

- **Wybór instrumentu**

Cele niniejszego wniosku można najlepiej osiągnąć poprzez zmianę istniejącego rozporządzenia LULUCF, wprowadzając zmiany w ustanowionych ramach prawnych w celu

[20] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

osiągnięcia wyższego poziomu ambicji Unii w dziedzinie klimatu oraz zapewniając bezpośrednie i jednolite stosowanie przepisów w całej Unii w tym samym czasie.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Rozporządzenie LULUCF weszło w życie w 2018 r., ale ma zastosowanie od początku 2021 r., a zatem do tej pory podjęto pierwsze kroki w celu przygotowania się do jego wdrożenia; działania te unaoczniły wyzwania związane z wdrażaniem. W szczególności analiza zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu[21] przedłożonych przez państwa członkowskie na koniec 2019 r. wykazała, że sektor LULUCF nie jest jeszcze traktowany jako zintegrowany składnik strategii klimatycznych państw członkowskich. Proces ustanawiania poziomów referencyjnych dla lasów dla każdego państwa członkowskiego ujawnił wyzwania stojące przed wdrożeniem tej złożonej zasady rozliczania, a działania w zakresie budowania zdolności w celu wsparcia dużej liczby państw członkowskich w przygotowaniach do wdrożenia rozporządzenia LULUCF unaoczniły wyzwania związane z lukami w krajowych systemach monitorowania i sprawozdawczości.

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Wstępna ocena skutków została opublikowana w dniu 29 października 2020 r. w celu uzyskania informacji zwrotnych w ciągu czterech tygodni i udzielono w jej sprawie łącznie 93 odpowiedzi. Ponadto w celu zebrania dowodów i zapewnienia większej przejrzystości Komisja zorganizowała konsultacje publiczne dotyczące każdego z wniosków w okresie od dnia 13 listopada 2020 r. do dnia 5 lutego 2021 r.; w konsultacjach w sprawie przeglądu rozporządzenia LULUCF udział wzięło 235 respondentów. Preferowali oni bardziej ambitne cele w zakresie pochłaniania w sektorze LULUCF; opcję tę wybrało 45 % respondentów (głównie środowiska akademickie, obywatele UE i organizacje pozarządowe). Po drugie, 35 % respondentów, głównie z sektora prywatnego, preferowało zintegrowane cele dla sektora gruntów. Zwiększenie elastyczności w ramach ESR było najbardziej preferowanym wariantem wśród 20 % respondentów, głównie organów publicznych. Szczegółowe podsumowanie odpowiedzi udzielonych na temat wstępnej oceny skutków oraz wyników konsultacji publicznych przedstawiono w załączniku 2 do oceny skutków niniejszego wniosku.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Ocena ilościowa skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych opiera się na zintegrowanym ekonomicznym modelowaniu użytkowania gruntów przez IIASA w połączeniu z GLOBIOM i G4M. Scenariusz polityczny (MIX) uwzględnia prawdopodobne zapotrzebowanie na biomasę z innych sektorów i opiera się na założeniach poczynionych w scenariuszu 1.5TECH długoterminowej strategii UE[22,23]. W scenariuszu MIX przewiduje się, że pochłanianie netto w sektorze LULUCF do 2030 r. będzie na podobnym poziomie jak w latach 2016–2018. Wpływ konkretnych środków na redukcję emisji lub zwiększone pochłanianie modelowano za pomocą krzywych krańcowych kosztów redukcji emisji. W analizie tej wykazano, że znaczny wzrost pochłaniania przez grunty można osiągnąć

---

21 COM/2020/564 final, https://europa.eu/!xc64CH

22 COM(2018) 773 final: Czysta planeta dla wszystkich – Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki.

23 Szczegółowa analiza uzupełniająca komunikat Komisji COM (2018) 773.

stosunkowo niskim kosztem (5–10 EUR/tona CO_2). Wykazano również, że racjonalne pod względem kosztów redukcje emisji wymagają podjęcia działań w odniesieniu do wszystkich rodzajów użytkowania gruntów, takich jak ulepszona gospodarka leśna, zalesianie, unikanie wylesiania na gruntach leśnych, odłogowanie gruntów na glebach organicznych i poprawa strategii gospodarowania gruntami uprawnymi na gruntach rolnych.

Informacje na temat wkładu sektora LULUCF w Zielony Ład uzyskano dzięki umowie o świadczenie usług zawartej przez konsorcjum ekspertów zewnętrznych, w ramach której skupiono się m.in. na problemach, celach i wariantach dotyczących przeglądu rozporządzenia LULUCF oraz analizie sprawozdań przedłożonych przez państwa członkowskie na mocy decyzji w sprawie LULUCF (529/2013).

Dodatkowe informacje zgromadzono w ramach licznych badań zewnętrznych, takich jak badanie zgodności z przepisami rozporządzenia LULUCF, budowanie potencjału w zakresie wykazów gazów cieplarnianych, pilotażowe badania dotyczące upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę, itp.

- **Ocena skutków**

Oceny skutków poszczególnych inicjatyw opierają się na zintegrowanych scenariuszach modelowania odzwierciedlających oddziaływanie różnych instrumentów polityki na podmioty gospodarcze w celu zapewnienia komplementarności, spójności i skuteczności w realizacji ambitnych celów w zakresie klimatu na lata 2030 i 2050.

Towarzysząca niniejszemu wnioskowi ocena skutków stanowi uzupełnienie analizy przeprowadzonej w 2020 r. w ramach oceny skutków na potrzeby Planu w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. Analizy te stanowiły podstawę analityczną do wyznaczenia celu co najmniej 55 % redukcji netto emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. w porównaniu z 1990 r., celu neutralności klimatycznej w sektorze gruntów na 2035 r. oraz ogólnounijnego celu neutralności klimatycznej do 2050 r.

Ponadto ocena skutków towarzysząca niniejszemu wnioskowi została przygotowana i opracowana zgodnie z mającymi zastosowanie wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa i zaleceniami Rady ds. Kontroli Regulacyjnej, która w dniu 19 kwietnia 2021 r. wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami. Zalecane ulepszenia zaproponowane przez Radę zostały uwzględnione w ostatecznej wersji.

Problemy i cele

W ocenie skutków zidentyfikowano trzy główne problemy, wraz z odpowiednimi czynnikami i celami.

Pierwszy problem polega na tym, że pochłanianie dwutlenku węgla w sektorze gruntów zmniejszało się w ostatnich latach: ze względu na rosnące wskaźniki pozyskiwania drewna związane z zapotrzebowaniem na drewno i starzeniem się lasów, utrzymujące się emisje z gleb organicznych, klęski żywiołowe oraz brak zachęt politycznych i finansowych. W związku z tym pierwszym celem niniejszego wniosku jest zatrzymanie i odwrócenie tej tendencji, zgodnie z ambitnym dążeniem do osiągnięcia neutralności klimatycznej sektora gruntów do 2035 r.

Drugim problemem jest niewystarczające włączenie sektora gruntów do polityki klimatycznej z uwagi na fakt, że sektory rolnictwa i LULUCF nie mają zintegrowanych celów, są objęte dwoma różnymi aktami prawnymi i są powiązane z zasadami elastyczności, które mają

pewne ograniczenia. W tym przypadku celem jest zapewnienie sprawiedliwych, elastycznych i zintegrowanych ram polityki przeciwdziałania zmianie klimatu, aby zachęcić do skutecznego kształtowania i wdrażania polityki oraz aby wzmocnić opłacalne i synergiczne działania łagodzące w sektorze gruntów. Ma to szczególne znaczenie ze względu na duży potencjał zwiększenia synergii między środkami przeciwdziałania zmianie klimatu a środkami ochrony środowiska związanymi z gospodarowaniem gruntami zarówno na obszarach rolniczych i leśnych, jak i na obszarach naturalnych i półnaturalnych. Odbudowa ekosystemów bogatych w węgiel, a także zrównoważone wykorzystywanie gleb i lasów przyczynią się do rozwiązania kryzysu klimatycznego i kryzysu związanego z utratą różnorodności biologicznej.

Trzeci problem polega na tym, że zasady rozliczania, monitorowania i sprawozdawczości określone w obowiązującym rozporządzeniu LULUCF wiążą się z wyzwaniami w zakresie wdrażania: w szczególności proces ustanawiania poziomów referencyjnych dla lasów okazał się uciążliwy i nadal istnieje wiele luk w dokładności szacunków dotyczących LULUCF. Problem ten odpowiada celowi polegającemu na uproszczeniu zasad rozliczania i wykorzystaniu możliwości monitorowania gruntów oferowanych przez istniejące technologie i zbiory danych w celu lepszego monitorowania realizacji celów klimatycznych przez sektor LULUCF.

Warianty strategiczne

W następstwie tej analizy i elementów przedstawionych w komunikacie pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.” w ocenie skutków opisano trzy warianty.

Pierwszy wariant dotyczy alternatywnych sposobów opracowania krajowych celów dla sektora LULUCF, przy założeniu, że nie istnieje żaden mechanizm elastyczności między sektorem LULUCF a sektorami objętymi ESR. Jednym z proponowanych sposobów osiągnięcia tego celu jest uproszczenie rozliczeniowego wskaźnika referencyjnego dla zarządzanych gruntów leśnych poprzez zastosowanie średniej historycznej zamiast poziomu referencyjnego dla lasów. Innym sposobem jest ustanowienie jednego celu w zakresie pochłaniania w oparciu o wszystkie emisje i całe pochłanianie zgłoszone w wykazie oraz rozdzielenie go między państwa członkowskie zgodnie z ich ostatnimi emisjami i pochłanianiem oraz powierzchnią zarządzanych gruntów; cel UE zostaje ustalony zgodnie z trajektorią w kierunku neutralnego dla klimatu w 2035 r. sektora gruntów.

W drugim wariancie określono również jeden cel w zakresie pochłaniania w oparciu o zgłoszone emisje i pochłanianie, ale zaproponowano niższy cel UE na 2030 r. odpowiadający ostatnim wynikom sektora LULUCF (tj. średnia z lat 2016–2018); dzięki dodaniu możliwości generowania jednostek emisji w sektorze LULUCF w celu osiągnięcia zgodności z celami ESR wariant ten stwarza zachęty do przekroczenia celów LULUCF, potencjalnie do osiągnięcia poziomu pochłaniania zgodnie z trajektorią w kierunku sektora gruntów neutralnego dla klimatu w 2035 r.

Trzeci wariant łączy emisje z sektora rolnictwa z emisjami i pochłanianiem z sektora LULUCF w ramach jednego „sektora lądowego” i obejmuje trzy elementy: proces planowania w celu zapewnienia neutralności klimatycznej gruntów w 2035 r., wiążące cele krajowe dla sektora gruntów na 2030 r. oraz wiążące cele krajowe dla sektora gruntów na 2035 r.

Preferowanym wariantem jest połączenie uproszczonych i ambitniejszych krajowych celów LULUCF na 2030 r. (jak w wariancie 1.2 lub w wariancie 2, w zależności od celów ESR) z ogólnounijnym celem neutralności klimatycznej gruntów na 2035 r. Preferowany wariant obejmuje również proces planowania przeciwdziałania zmianie klimatu związanego z użytkowaniem gruntów, krajowe cele dotyczące gruntów na 2035 r., które zostaną ustalone na późniejszym etapie, oraz ulepszone wymogi w zakresie monitorowania i sprawozdawczości.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie ze zobowiązaniem Komisji do lepszego stanowienia prawa wniosek został przygotowany w sposób kompleksowy, w oparciu o zasadę przejrzystości i przy stałym zaangażowaniu zainteresowanych stron.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek został przygotowany z poszanowaniem praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej[24]. W szczególności przyczynia się on do osiągnięcia celu dotyczącego wysokiego poziomu ochrony środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Skutki budżetowe dla państw członkowskich wiążą się z możliwością handlu nadwyżkami w przypadku przekroczenia ich celów oraz z koniecznością zapewnienia wysokiej jakości monitorowania i sprawozdawczości w sektorze LULUCF, zakładających np. ponowne wykorzystywanie unijnych programów (np. Copernicus) i źródeł danych już wykorzystanych w innych obszarach polityki.

Niniejszy wniosek przewiduje kompleksowy przegląd w 2025 r. krajowych danych inwentaryzacyjnych przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999 („rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną”). Przegląd umożliwi Komisji określenie rocznych celów sektora LULUCF w państwach członkowskich na lata 2026–2030 w oparciu o średnie emisje gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023. Przegląd ten zaktualizuje również scenariusz przydziału emisji do 2030 r. dla sektorów objętych ESR i zmieni roczne limity na lata 2026–2030. Ponadto zachowany zostanie kompleksowy przegląd w 2027 r. w celu zapewnienia zgodności, przewidziany w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną. Zadania takie będą wymagały wsparcia zewnętrznego wykonawcy za szacunkową cenę 2 mln EUR za każdy przegląd (2025, 2027 r.).

Wymagane będzie również prawodawstwo wtórne określające szczegółowe przepisy dotyczące sektora LULUCF w odniesieniu do rejestru Unii, monitorowania emisji i sprawozdawczości w tym zakresie oraz weryfikacji sprawozdań dotyczących zgodności. Wdrożenie będzie wymagało opracowania specjalnych rozwiązań informatycznych w rejestrze Unii w celu uwzględnienia nowego rodzaju uprawnień związanych z mechanizmem elastyczności LULUCF-ESR oraz nowych operatorów (państwa członkowskie).

[24] Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

Ponadto w związku ze zmianą w 2026 r. mechanizmu sprawozdawczości i zgodności wdrożenie będzie wymagało zmodernizowanego i rozszerzonego monitorowania z wykorzystaniem Europejskiej Agencji Środowiska i powiązanych usług w zakresie danych w ramach programu Copernicus.

Skutki dla budżetu UE przedstawiono w załączonej ocenie skutków finansowych. Decyzje dotyczące rozwoju technologii informacyjnej i zamówień publicznych będą podlegały zatwierdzeniu przez Radę Komisji Europejskiej ds. Technologii Informacyjnej i Cyberbezpieczeństwa.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przejrzyste, regularne sprawozdania dotyczące zobowiązań państw członkowskich w połączeniu z rzetelnymi kontrolami zgodności są kluczowym elementem umożliwiającym zapewnienie postępów w realizacji unijnych długookresowych zobowiązań do redukcji emisji. Podstawą dla inicjatywy jest proces oparty na zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu oraz na ramach na rzecz przejrzystości w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych i innych informacji zawartych w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Komisja wykorzysta między innymi informacje przekazane przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną jako podstawę regularnej oceny postępów. Dotyczy to również informacji na temat emisji gazów cieplarnianych, polityki i środków, prognoz i dostosowań. Komisja wykorzysta te informacje również na potrzeby przeglądów wdrażania polityki ochrony środowiska oraz monitorowania programów działań w zakresie środowiska. Informacje uzyskane od państw członkowskich mogą być uzupełniane informacjami zgromadzonymi w drodze obserwacji atmosferycznych z wykorzystaniem obserwacji *in situ*, jak również naziemnych obserwacji opartych na teledetekcji, takich jak informacje przekazywane w ramach programu Copernicus.

Poprawa jakości monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji i pochłaniania w odniesieniu do użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa zyskuje na znaczeniu wraz z wprowadzeniem unijnego celu redukcji emisji netto w oparciu o liczby zgłoszone w wykazach gazów cieplarnianych. Ważna jest też spójność z innymi politykami UE, które także opierają się na monitorowaniu gruntów - takimi jak wspólna polityka rolna, polityka w zakresie różnorodności biologicznej i dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii - ponieważ zapewnia istotną synergię administracyjną i kosztową. Dzięki ewolucji technologii monitorowania gruntów istnieją liczne możliwości monitorowania zmian użytkowania gruntów po niskich kosztach i w odpowiednim terminie (np. poprzez stosowanie podejść opartych na teledetekcji, w tym z satelitów Sentinel programu Copernicus lub za pośrednictwem usług dostępnych na rynku). Takie aktualne cyfrowe dane geograficzne dotyczące UE nie tylko ułatwią sprawozdawczość w zakresie emisji gazów cieplarnianych, ale również ukierunkują działania łagodzące na obszary o największym potencjale redukcji emisji, a bardziej ogólnie umożliwią działania w zakresie środowiska, różnorodności biologicznej, ochrony przyrody i zagospodarowania przestrzennego. Unowocześnienie podejścia do monitorowania w rozporządzeniu LULUCF, a tym samym wprowadzenie równych warunków działania dla wszystkich państw członkowskich w odniesieniu do stosowania porównywalnych i znormalizowanych podejść zgodnych z dostępnymi narzędziami i technologiami, ma zatem ogromne znaczenie i zapewni przyjęcie najlepszych praktyk w zakresie monitorowania.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Najważniejsze zmiany w ramach prawnych dotyczących LULUCF, które przyczynią się do osiągnięcia wyższego poziomu ambicji Unii w dziedzinie klimatu dotyczą następujących artykułów:

Art. 2 Zakres stosowania

Początkowy zakres określający „kategorie rozliczania gruntów" w zmienionym rozporządzeniu ma zastosowanie jedynie w latach 2021–2025. Zarządzane tereny podmokłe są objęte zakresem zmiany na lata 2021–2025 tylko w przypadku państw członkowskich, które zgłosiły zamiar włączenia tych terenów do dnia 31 grudnia 2020 r. (opcja wybrana tylko przez dwa państwa członkowskie).

Zakres na lata 2026–2030 opiera się bezpośrednio na zgłoszonych emisjach i pochłanianiu w odniesieniu do wykazu gazów cieplarnianych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999 i dokładnie odzwierciedla kategorie sprawozdawcze określone we wspólnym formacie sprawozdawczym zgodnie z wytycznymi UNFCCC dotyczącymi sprawozdawczości (np. torfowiska i ekstrakcja torfu są uwzględnione w kategorii sprawozdawczej terenów podmokłych).

W ostatnim akapicie wprowadzono zakres odnoszący się począwszy od 2031 r. do połączonych: sektora użytkowania gruntów i emisji innych niż CO_2 z sektora rolnictwa, odzwierciedlając również kategorie sprawozdawcze określone we wspólnym formacie sprawozdawczym.

Art. 4 Zobowiązania i cele

W pierwotnym art. 4 użyto terminu „zobowiązania" w celu wyrażenia zobowiązania bez określonego celu liczbowego. Nowy art. 4 „Zobowiązania i cele" zostanie zmieniony w celu odzwierciedlenia trzech okresów:

Zobowiązania na lata 2021–2025

Zgodnie z obowiązującymi przepisami państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, aby emisje gazów cieplarnianych nie przewyższały pochłaniania, co oblicza się jako sumę całkowitych emisji i całkowitego pochłaniania w kategoriach rozliczania określonych w zakresie (art. 2 ust. 1); „zasada zerowego salda". Zobowiązania ograniczają się jedynie do pierwszego okresu stosowania zmienionego rozporządzenia, tj. od 2021 r. do 2025 r.

Cele państw członkowskich na lata 2026–2030

Na lata 2026–2030 wyznaczony zostanie unijny cel polegający na osiągnięciu pochłaniania netto w wysokości 310 mln ton ekwiwalentu CO_2 do 2030 r., w oparciu o wykazy gazów cieplarnianych z lat 2016, 2017 i 2018. Unijny cel pochłaniania netto wynoszący 310 mln ton ekwiwalentu CO_2 zostanie rozdzielony między państwa członkowskie w celu określenia wiążących krajowych celów minimalnych pochłaniania netto, które mają zostać osiągnięte w 2030 r. zgodnie z tabelą w załączniku IIa.

Wykorzystanie najnowszych danych jest preferowane z dwóch względów. Po pierwsze, punkt początkowy trajektorii powinien być jak najbliższy okresowi dostosowywania się do wymagań – ma to wpływ techniczny, który eliminuje potrzebę ustalenia poziomu odniesienia, takiego jak poziom referencyjny dla lasów. Po drugie, wykazy dotyczące LULUCF począwszy od przedłożenia w 2023 r. będą pierwszymi wykazami objętymi warunkami rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną, a tym samym o wyższym standardzie. W 2025 r., w oparciu o wyniki kompleksowego przeglądu zgłoszonego wykazu gazów cieplarnianych, Komisja przyjmie akt wykonawczy określający roczne cele na

podstawie zweryfikowanych emisji i pochłaniania z lat 2021, 2022 i 2023 dla każdego państwa członkowskiego. Najnowsze zweryfikowane dane posłużą zatem za podstawę do określenia rocznych celów na lata 2026–2029, tak aby możliwe było osiągnięcie krajowych celów netto w zakresie pochłaniania na 2030 r.

Cel na 2030 r. będzie punktem wyjścia dla scenariusza emisji z sektora gruntów w latach 2030–2050 w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce i umożliwi monitorowanie postępów na drodze do osiągnięcia zerowych emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r.

Zobowiązania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej w 2035 r.

Począwszy od 2031 r. sektor LULUCF będzie obejmował emisje inne niż CO_2 z sektora rolnictwa, a zmienione rozporządzenie będzie zmierzało do osiągnięcia neutralności klimatycznej w ogólnounijnych emisjach i pochłanianiu gazów cieplarnianych w połączonych sektorach najpóźniej do 2035 r.; co spowoduje redukcję emisji do poziomu zero netto do tego roku, a następnie generowanie ujemnych emisji. Państwa członkowskie są zobowiązane do przyczynienia się do osiągnięcia wspólnego celu i muszą przedstawić, w jaki sposób zamierzają osiągnąć ten cel w swoich zaktualizowanych zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu do czerwca 2024 r. W oparciu o analizę przedstawionych planów Komisja zaproponuje do końca 2025 r. indywidualne poziomy docelowe dla każdego państwa członkowskiego oraz ogólnounijne środki na okres po 2030 r. Indywidualne cele dla państw członkowskich na okres po 2030 r. będą przedmiotem oceny skutków i nowego wniosku ustawodawczego.

Począwszy od 2036 r. połączony sektor będzie musiał generować dalsze pochłanianie dwutlenku węgla, aby zrównoważyć pozostałe emisje w innych sektorach w oparciu o rzetelny system certyfikacji usuwania dwutlenku węgla. Te ramy polityki mogłyby zacząć stopniowo łączyć sektor gruntów z innymi sektorami (poza rolnictwem), które wyczerpały swoje możliwości redukcji emisji lub które osiągnęły na przykład redukcję emisji o ponad 90 %. W ten sposób utrzymano by zachętę do stałego zwiększania pochłaniania dwutlenku węgla w połączonych sektorach do 2050 r.

Art. 9 Rozliczenia dotyczące produktów z pozyskanego drewna

W komunikacie „**Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.**” wskazano inicjatywy dotyczące upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę i certyfikacji pochłaniania dwutlenku węgla, które powinny być w coraz większym stopniu wdrażane w okresie do 2030 r. W związku z tym należy promować takie nowe modele biznesowe, które mają na celu zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla, a jednocześnie użytkownicy gruntów muszą podjąć niezbędne wysiłki, aby uniknąć dalszego uszczuplania zasobów węgla, zwłaszcza w glebie.

Wniosek wprowadzi bardziej konkretny scenariusz dotyczący nowych produktów (materiałów budowlanych, włókien/polimerów) i zmieni sens artykułu, aby wprowadzał on certyfikację dotyczącą usuwania dwutlenku węgla i upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę, obejmując na przykład produkty z pozyskanego drewna.

Art. 12 Elastyczność ogólna

Zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem państwa członkowskie nie będą już mogły przechowywać nadwyżek pochłaniania pod koniec okresu 2021–2025. Poprawka zapewnia jednak przekazanie części nadwyżek pochłaniania przez państwa członkowskie pod koniec okresu 2021–2025 do ustanowionego mechanizmu elastyczności w drugim okresie od 2026 r. do 2030 r. (zob. nowo dodany art. 13b).

Ponadto państwa członkowskie będą zobowiązane do składania sprawozdań na temat wykorzystania dochodów z handlu i oczekuje się, że ponownie zainwestują te dochody w projekty w dziedzinie klimatu.

Art. 13 Elastyczność dotycząca zarządzanych gruntów leśnych

Zakres obecnego art. 13 będzie ograniczać się do okresu rozliczeniowego 2021–2025, przy czym całkowita dostępna elastyczność będzie stanowić część nadwyżki elastyczności, która nie została wykorzystana przez państwa członkowskie w latach 2021–2025 zgodnie z art. 13.

Oczekuje się wystąpienia nadwyżki po pierwszym okresie, biorąc pod uwagę fakt, że obecnie pochłanianie netto związane z lasami w dużych państwach członkowskich jest znacznie większe niż przyjęte poziomy referencyjne dla lasów. W związku z tym prawie wszystkie państwa członkowskie bogate w lasy prawdopodobnie wywiążą się ze swoich zobowiązań na okres od 2021 r. do 2025 r. na mocy rozporządzenia LULUCF bez konieczności korzystania z elastyczności. W związku z tym istnieje prawdopodobieństwo, że znaczna część dostępnej elastyczności pozostanie niewykorzystana i może zostać udostępniona w ramach nowo utworzonego mechanizmu do celów redystrybucji wszelkich niewykorzystanych rekompensat dla zarządzanych gruntów leśnych w państwach członkowskich dotkniętych zjawiskami katastrofalnymi.

Ponadto obecny przepis dotyczący szczególnej elastyczności dla Finlandii zostanie usunięty i zastąpiony art. 13a w zmienionym rozporządzeniu.

Art. 13a Dodatkowe kompensacje

Podobnie jak w przypadku art. 13, stosowanie tego artykułu będzie ograniczone do rozliczeń w odniesieniu do pierwszego okresu dostosowania się do wymogów w latach 2021–2025, a głównym powodem jego istnienia jest uniknięcie niejasności w interpretacji zakresu szczególnej elastyczności jaką przyznano Finlandii.

W poprawce ilość udostępniona w ramach kompensacji zostanie określona na 5 mln ton ekwiwalentu CO_2, co odpowiada połowie obecnie obowiązującej ilości, ponieważ ta będzie miała zastosowanie jedynie do końca 2025 r. Ponadto kompensacja za grunty leśne zgłoszone jako przekształcone w inne grunty zostanie ograniczona do końca 2017 r. Kompensacja będzie mogła zostać wykorzystana wyłącznie w celu wypełnienia zobowiązania na lata 2021–2025, przy zapewnieniu, aby kredyty nie były wykorzystywane w handlu ani nie były przechowywane na drugi okres 2026–2030.

Art. 13b Mechanizm elastyczności użytkowania gruntów na lata 2026–2030

Ponieważ zmiana w kierunku krajowego celu opartego na sprawozdawczości sprawia, że obecne art. 10 (Zjawiska katastrofalne) i art. 13 (Elastyczność zarządzanych gruntów leśnych) stają się zbędne od 2025 r., w zmienionym rozporządzeniu wprowadzono nowy mechanizm elastyczności na lata 2026–2030, aby pomóc państwom członkowskim w radzeniu sobie z niepewnością charakterystyczną dla sektora, w szczególności z powodu klęsk żywiołowych. Będzie on działać na zasadach podobnych do obecnego art. 13, rozszerzając zakres stosowania z gruntów leśnych na wszystkie grunty istotne z punktu widzenia zgodności z celem. Mechanizm obejmowałby wówczas wszelkie nieoczekiwane zmniejszenia pochłaniania netto na gruntach wszystkich kategorii, nie tylko w lasach, spowodowane przez szkodniki, pożary i burze, pod warunkiem przedstawienia przez państwa członkowskie jasnych dowodów zgodnie z istniejącymi kryteriami (załącznik VI).

Nowe elementy (w porównaniu z pierwotnym art. 13) to:

W latach 2026–2030 jednostki z mechanizmu elastyczności mogą być wykorzystywane do objęcia pełnego zakresu różnicy między celami a sprawozdawczością w każdym z państw członkowskich, a nie tylko w odniesieniu do gruntów leśnych.

Dostęp do mechanizmu elastyczności w 2032 r. za lata 2026–2030 ustala się na połowę maksymalnej ilości określonej w załączniku VII, tj. 178 mln ton ekwiwalentu CO_2.

Wszelkie niewykorzystane ilości mogłyby zostać ponownie przydzielone na mocy decyzji Komisji i za pośrednictwem rejestru państwom członkowskim, których potrzeba, w szczególności związana ze zjawiskami katastrofalnymi, została wykazana zgodnie z zasadami określonymi w załączniku VI, a ilość ta przekroczyła poziomy określone wcześniej dla państw członkowskich w załączniku VII.

Art. 13c Zarządzanie celami

Wraz z przejściem na krajowe roczne cele w zakresie pochłaniania netto w latach 2026–2030 wprowadzone zostaną podobne zasady, jakie istnieją w ramach zgodności z prawem na mocy rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego (UE) 2018/842, takie jak kara za nieprzestrzeganie różnicy w stosunku do zgodności w 2030 r. w wysokości 8 %, w odniesieniu do później ustalonych celów/limitów w okresie po 2030 r. W przypadku gdy państwo członkowskie nie osiągnie swojego celu na 2030 r. na koniec drugiego okresu dostosowania się do wymogów, pomimo skorzystania z możliwości przeniesienia z innego państwa członkowskiego i odpowiedniego udziału w mechanizmie elastyczności, różnica między jego celem na 2030 r. a rzeczywistym zmniejszeniem emisji netto w 2030 r. zostanie dodana do celu wyznaczonego na 2031 r.

Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1999

Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1999[25] wraz z rozporządzeniem (UE) 2018/841 wynika z faktu, że obejmuje ono przepisy dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych oraz monitorowania postępów państw członkowskich w osiąganiu celów określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/841.

Zmiana art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999 odzwierciedla w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu cele krajowe wyznaczone na lata 2026–2030 oraz zobowiązanie do osiągnięcia neutralności klimatycznej w 2035 r. Zmiana art. 38 umożliwia przeprowadzenie kompleksowego przeglądu krajowych danych z wykazu w 2025 r., aby móc określić krajowe roczne cele państw członkowskich na lata 2026–2030. Ponadto w części 3 załącznika V wprowadzono środki zwiększające dokładność monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w sektorze LULUCF.

[25] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

2021/0201 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[26],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[27],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Jego strony uzgodniły realizację celu polegającego na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie do wartości znacznie niższej niż 2 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej i kontynuacji wysiłków w celu ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej.

(2) Stawianie czoła wyzwaniom związanym z klimatem i środowiskiem oraz osiągnięcie celów porozumienia paryskiego leży u podstaw komunikatu pt. „Europejski Zielony Ład”, przyjętego przez Komisję w dniu 11 grudnia 2019 r[28]. Konieczność realizacji celów i znaczenie Europejskiego Zielonego Ładu wzrosły dodatkowo w świetle bardzo poważnych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia i dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.

(3) Unia zobowiązała się do zmniejszenia do 2030 r. ogólnounijnych emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r.

[26] Dz.U. C […] z […], s. […].
[27] Dz.U. C […] z […], s. […].
[28] COM(2019)640 final.

w zaktualizowanym, ustalonym na szczeblu krajowym zobowiązaniu do redukcji emisji, które zostało przedłożone Sekretariatowi UNFCCC w dniu 17 grudnia 2020 r.[29].

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119[30] Unia zapisała w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. Rozporządzenie to ustanawia również wiążące zobowiązanie Unii do ograniczenia do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto (emisje po odliczeniu pochłaniania) o co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r. Oczekuje się, że do osiągnięcia tego celu przyczynią się wszystkie sektory gospodarki, w tym sektor użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa. Wkład pochłaniania netto w realizację unijnego celu klimatycznego na 2030 r. jest ograniczony do 225 mln ton ekwiwalentu CO_2. W kontekście rozporządzenia (UE) 2021/1119 Komisja potwierdziła w odpowiednim oświadczeniu swój zamiar zaproponowania zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841[31] zgodnie z ambitnym celem zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla netto do poziomu powyżej 300 mln ton ekwiwalentu CO_2 w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa do 2030 r.

(5) Aby przyczynić się do realizacji zwiększonego celu, jakim jest ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych z co najmniej 40 % do co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r., dla każdego państwa członkowskiego należy określić wiążące roczne cele w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa w okresie od 2026 r. do 2030 r. (analogicznie do rocznych limitów emisji określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842[32]), dzięki czemu zostanie osiągnięty cel pochłaniania netto wynoszący 310 mln ton ekwiwalentu CO_2 w całej Unii w 2030 r. Metoda stosowana do ustalania krajowych celów na 2030 r. powinna uwzględniać średnie emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych z lat 2016, 2017 i 2018, zgłoszone przez każde państwo członkowskie, oraz odzwierciedlać obecne wyniki sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, a także udział każdego państwa członkowskiego w powierzchni gruntów zarządzanych w Unii, z uwzględnieniem zdolności tego państwa członkowskiego do poprawy wyników w tym sektorze poprzez praktyki gospodarowania gruntami lub zmiany sposobu użytkowania gruntów, które przynoszą korzyści klimatowi i różnorodności biologicznej.

---

29 https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

30 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

31 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

32 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

(6) Wiążące roczne cele w zakresie pochłaniania netto gazów cieplarnianych należy określić dla każdego państwa członkowskiego za pomocą trajektorii liniowej. Trajektoria powinna mieć początek w 2022 r. na średnim poziomie emisji gazów cieplarnianych zgłoszonym przez dane państwo członkowskie w latach 2021, 2022 i 2023, a kończyć się w 2030 r. na celu określonym dla tego państwa członkowskiego. W odniesieniu do państw członkowskich, które ulepszają swoją metodykę obliczania emisji i pochłaniania, należy wprowadzić pojęcie korekty technicznej. W celu poszanowania integralności środowiskowej do celu takiego państwa członkowskiego należy dodać korektę techniczną odpowiadającą wpływowi zmiany metodyki na cele i wysiłki tego państwa członkowskiego na rzecz ich realizacji.

(7) W komunikacie z dnia 17 września 2020 r. pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.”[33] określono wariant połączenia emisji gazów cieplarnianych innych niż CO_2 pochodzących z sektora rolnictwa z pochłanianiem netto w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, tworząc w ten sposób nowo uregulowany sektor gruntów. Takie połączenie może sprzyjać synergii między działaniami łagodzącymi podejmowanymi w sektorze gruntów oraz umożliwić bardziej zintegrowane kształtowanie i wdrażanie polityki na szczeblu krajowym i unijnym. W tym celu należy wzmocnić zobowiązanie państw członkowskich do przedkładania zintegrowanych planów łagodzenia zmiany klimatu w sektorze gruntów.

(8) Sektor gruntów może szybko stać się neutralny dla klimatu do 2035 r. w sposób racjonalny pod względem kosztów, a następnie generować więcej pochłaniania gazów cieplarnianych niż emisji. Zbiorowe zobowiązanie mające na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w sektorze gruntów w 2035 r. na szczeblu UE może zapewnić niezbędną pewność planowania, aby w krótkim czasie pobudzać związane z gruntami działania łagodzące, uwzględniając fakt, że tego rodzaju działania mogą potrwać wiele lat, zanim przyniosą pożądane wyniki w zakresie łagodzenia zmiany klimatu. Ponadto przewiduje się, że w 2050 r. sektor gruntów stanie się największym sektorem w profilu strumienia gazów cieplarnianych w UE. W związku z tym szczególnie ważne jest utrzymanie tego sektora na trajektorii, która może skutecznie doprowadzić do osiągnięcia zerowych emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999[34] państwa członkowskie powinny przedłożyć swoje zaktualizowane zintegrowane krajowe plany w zakresie energii i klimatu do połowy 2024 r. Plany te powinny obejmować odpowiednie środki, za pomocą których każde państwo członkowskie najlepiej przyczyni się do osiągnięcia zbiorowego celu neutralności klimatycznej w sektorze gruntów na poziomie UE w 2035 r. Na podstawie tych planów Komisja powinna zaproponować krajowe cele gwarantujące, że ogólnounijne emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa oraz emisje z sektora rolnictwa inne niż CO_2 zostaną co najmniej zrównoważone do 2035 r. W przeciwieństwie do celu UE, jakim jest

---

33 COM(2020) 562 final.

34 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

osiągnięcie neutralności klimatycznej sektora gruntów do 2035 r., takie cele krajowe będą wiążące i egzekwowalne w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.

(9) Zasady rozliczania określone w art. 6, 7, 8 i 10 rozporządzenia (UE) 2018/841 zostały opracowane w celu określenia zakresu, w jakim wyniki w zakresie łagodzenia zmiany klimatu w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa mogą przyczynić się do osiągnięcia unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o 40 % do 2030 r., który jednak nie obejmował sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa. W celu uproszczenia ram regulacyjnych dla tego sektora obecnie obowiązujące zasady rozliczania nie powinny mieć zastosowania po 2025 r., a zgodność z krajowymi celami państw członkowskich powinna być weryfikowana na podstawie zgłoszonych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych. Zapewnia to spójność metodologiczną z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[35], rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842[36] oraz z nowym celem redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 %, który obejmuje również sektor użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa).

(10) Aby zwiększyć pochłanianie gazów cieplarnianych, indywidualni rolnicy lub zarządcy lasów potrzebują bezpośredniej zachęty do magazynowania większej ilości dwutlenku węgla na swoich gruntach i w swoich lasach. W okresie do 2030 r. należy w coraz większym stopniu wdrażać nowe modele biznesowe oparte na zachętach do prowadzenia upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę i na certyfikacji pochłaniania dwutlenku węgla. Takie zachęty i modele biznesowe doprowadzą do skuteczniejszego łagodzenia zmiany klimatu w biogospodarce, w tym poprzez wykorzystanie trwałych pozyskanych produktów drzewnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym. W związku z tym oprócz pozyskanych produktów drzewnych należy wprowadzić nowe kategorie produktów akumulujących węgiel. Nowe modele biznesowe, praktyki rolnicze i gospodarowania gruntami mające na celu zwiększenie pochłaniania przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju terytorialnego i wzrostu gospodarczego na obszarach wiejskich. Stwarzają one również możliwości tworzenia nowych miejsc pracy i zachęcają do odpowiednich szkoleń, przekwalifikowywania się i podnoszenia kwalifikacji.

(11) Biorąc pod uwagę specyfikę sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa w każdym państwie członkowskim, a także fakt, że państwa członkowskie muszą zwiększyć swoje wyniki, aby osiągnąć wiążące cele krajowe, należy pozostawić do dyspozycji państw członkowskich szereg mechanizmów elastyczności, w tym handel nadwyżkami i rozszerzenie elastyczności specyficznej dla lasów, przy jednoczesnym poszanowaniu integralności środowiskowej celów.

---

[35] Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32), zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia racjonalnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz.U. L 76 z 19.3.2018, s. 3).

[36] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

(12) Zaprzestanie stosowania obecnych zasad rozliczania po 2025 r. stwarza potrzebę wprowadzenia alternatywnych przepisów dotyczących zjawisk katastrofalnych, takich jak pożary, szkodniki i burze, aby rozwiązać problem niepewności wynikającej z procesów naturalnych lub ze zmiany klimatu w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa. W 2032 r. państwa członkowskie powinny mieć dostęp do mechanizmu elastyczności związanego ze zjawiskami katastrofalnymi, pod warunkiem że wyczerpały one wszystkie inne możliwości elastyczności jakimi dysponują, wprowadziły odpowiednie środki w celu zmniejszenia podatności swoich gruntów na takie zjawiska oraz że zakończono realizację unijnego celu na 2030 r. w odniesieniu do sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa.

(13) Określając wiążące roczne cele krajowe w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych w oparciu o zgłoszone emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych począwszy od 2026 r., należy określić zasady zapewnienia zgodności z celami. Zasady określone w rozporządzeniu (UE) 2018/842 powinny mieć zastosowanie odpowiednio, przy czym kara za nieprzestrzeganie przepisów obliczana jest w następujący sposób: 108 % różnicy między wyznaczonym celem a pochłanianiem netto zgłoszonym w danym roku zostanie dodane do wielkości emisji gazów cieplarnianych zgłoszonej w kolejnym roku przez państwo członkowskie.

(14) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów rozporządzenia (UE) 2018/841 dotyczących określenia rocznych limitów emisji dla państw członkowskich, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[37].

(15) Aby określić cele netto w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych dla państw członkowskich na lata 2026–2030 Komisja powinna przeprowadzić kompleksowy przegląd w celu zweryfikowania danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2021, 2022 i 2023. W tym celu, oprócz kompleksowych przeglądów, które Komisja ma przeprowadzić w 2027 r. i 2032 r., należy przeprowadzić kompleksowy przegląd zgodnie z art. 38 rozporządzenia (UE) 2018/1999 w 2025 r.

(16) Ze względu na zmianę celów opartych na sprawozdawczości emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych należy oszacować z większą dokładnością. Ponadto komunikat Komisji w sprawie unijnej strategii na rzecz ochrony bioróżnorodności na 2030 r.[38], strategia „od pola do stołu" na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego[39], strategia leśna UE[40], zmieniona dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001[41] oraz komunikat Komisji pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu - nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu"[42] będą wymagały ściślejszego monitorowania

---

37 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

38 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia (COM(2020) 380 final).

39 COM/2020/381 final.

40 […]

41 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

42 COM/2021/82 final.

gruntów, co przyczyni się do ochrony i zwiększenia odporności pochłaniania dwutlenku węgla w oparciu o zasoby przyrody w całej Unii. Należy zmodernizować monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie emisji i pochłaniania, wykorzystując zaawansowane technologie dostępne w ramach programów unijnych, takich jak Copernicus, oraz dane cyfrowe gromadzone w ramach wspólnej polityki rolnej, stosując innowację w postaci dwojakiej transformacji ekologicznej i cyfrowej.

(17) Na emisje gazów cieplarnianych i ich sekwestrację będą miały wpływ oczekiwane spowodowane działalnością człowieka zmiany w wykorzystaniu środowiska morskiego i słodkowodnego, np. planowana ekspansja energii morskiej, potencjalny wzrost produkcji akwakultury oraz rosnący poziom ochrony przyrody mający umożliwić realizację celów unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej. Obecnie te emisje i pochłanianie nie są ujęte w standardowych tabelach sprawozdawczych UNFCCC. Podczas przeprowadzania przeglądu zgodnie z art. 17 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i po przyjęciu metodyki sprawozdawczości Komisja rozważy przedstawienie sprawozdania na temat postępów, wykonalności analizy i wpływu rozszerzenia zakresu sprawozdawczości na środowisko morskie i słodkowodne w oparciu o najnowsze dowody naukowe dotyczące tych przepływów.

(18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) 2018/841 oraz (UE) 2018/1999,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2018/841 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 1*

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące:

a) zobowiązań państw członkowskich w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, które przyczyniają się do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego i osiągnięcia unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w latach 2021–2025;

b) rozliczania emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa oraz kontroli przestrzegania przez państwa członkowskie zobowiązań, o których mowa w lit. a), na lata 2021–2025;

c) unijnego celu pochłaniania gazów cieplarnianych netto w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa na lata 2026–2030;

d) celów pochłaniania gazów cieplarnianych netto w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa dla państw członkowskich na lata 2026–2030;

e) zobowiązań państw członkowskich do wprowadzenia niezbędnych środków mających na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w Unii do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, w tym emisji pochodzących z sektora rolnictwa innych niż CO_2.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji A załącznika I, zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999[43] i występujących na terytoriach państw członkowskich w okresie od 2021 r. do 2025 r. w którejkolwiek z następujących kategorii rozliczania gruntów:

a) użytkowane grunty zgłoszone jako grunty uprawne, grunty trawiaste, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, które zostały przekształcone w grunty leśne („grunty zalesione”);

b) użytkowane grunty zgłoszone jako grunty leśne przekształcone w grunty uprawne, grunty trawiaste, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty („grunty wylesione”);

c) użytkowane grunty zgłoszone jako jedno z poniższych („zarządzane grunty uprawne”):

(i) grunty uprawne pozostające gruntami uprawnymi;

(ii) grunty trawiaste, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty przekształcone w grunty uprawne;

(iii) grunty uprawne przekształcone w tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty;

d) użytkowane grunty zgłoszone jako jedno z poniższych („zarządzane grunty trawiaste”):

(i) grunty trawiaste pozostające gruntami trawiastymi;

(ii) grunty uprawne, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty przekształcone w grunty trawiaste;

(iii) grunty trawiaste przekształcone w tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty;

e) użytkowane grunty zgłoszone jako grunty leśne pozostające gruntami leśnymi („zarządzane grunty leśne”);

f) w przypadku gdy państwo członkowskie powiadomiło Komisję o zamiarze włączenia takiego użytkowania gruntów do zakresu swoich zobowiązań zgodnie z art. 4 ust. 1 do dnia 31 grudnia 2020 r., użytkowanie gruntów zgłoszone jako jedno z poniższych („zarządzane tereny podmokłe”):

— tereny podmokłe pozostające terenami podmokłymi;

— grunty zabudowane lub inne grunty przekształcone w tereny podmokłe;

[43] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

— tereny podmokłe przekształcone w grunty zabudowane lub inne grunty.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji A załącznika I, zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 i występujących na terytoriach państw członkowskich w okresie od 2026 r. do 2030 r. w którejkolwiek z następujących kategorii sprawozdawczych lub sektorów dotyczących gruntów:

a) grunty leśne;

b) grunty uprawne;

c) grunty trawiaste;

d) tereny podmokłe;

e) grunty zabudowane;

f) inne grunty;

g) pozyskane produkty drzewne;

h) inne;

i) depozycja atmosferyczna;

j) wymywanie azotu i jego odpływ.

3. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji A załącznika I, zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999 i występujących na terytoriach państw członkowskich w okresie od 2031 r. w którejkolwiek z kategorii gruntów wymienionych w ust. 2 lit. a)–j) i w którymkolwiek z następujących sektorów:

a) fermentacja jelitowa;

b) gospodarowanie obornikiem;

c) uprawa ryżu;

d) gleby rolne;

e) zalecane wypalanie sawann;

f) spalanie pozostałości rolnych na polach;

g) wapnowanie;

h) stosowanie mocznika;

i) inne nawozy zawierające węgiel;

j) inne.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 4*

Zobowiązania i cele

1. W okresie od 2021 r. do 2025 r., z uwzględnieniem mechanizmów elastyczności przewidzianych w art. 12, 13 i 13a, każde państwo członkowskie zapewnia, aby emisje gazów cieplarnianych nie przewyższały ich pochłaniania, co oblicza się jako

sumę całkowitych emisji i całkowitego pochłaniania na jego terytorium we wszystkich kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1.

2. Unijny cel na 2030 r. w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto wynosi 310 mln ton ekwiwalentu CO_2 jako suma celów państw członkowskich ustanowionych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i opiera się na średniej danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2016, 2017 i 2018.

Każde państwo członkowskie zapewnia, z uwzględnieniem elastyczności przewidzianej w art. 12, 13 i 13b, aby roczna suma jego emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na jego terytorium i we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), w każdym roku w okresie od 2026 r. do 2030 r. nie przekraczała limitu ustalonego w drodze trajektorii liniowej kończącej się w 2030 r. na celu określonym dla tego państwa członkowskiego w załączniku IIa. Trajektoria liniowa państwa członkowskiego rozpoczyna się w 2022 r.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne cele oparte na liniowej trajektorii pochłaniania gazów cieplarnianych netto dla każdego państwa członkowskiego na każdy rok w okresie 2026–2029 w przeliczeniu na tony ekwiwalentu CO_2. Te trajektorie krajowe opierają się na średnich danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez każde państwo członkowskie. Wartość pochłaniania netto w ilości 310 mln ton ekwiwalentu CO_2 jako suma celów państw członkowskich określonych w załączniku IIa może podlegać korekcie technicznej ze względu na zmianę metodyki przez państwa członkowskie. Metodę określania korekty technicznej, którą należy dodać do celów państw członkowskich, określa się w tych aktach wykonawczych. Na użytek tych aktów wykonawczych Komisja dokonuje kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.

4. Ogólnounijne emisje gazów cieplarnianych w sektorach określonych w art. 2 ust. 3 lit. a)–j) mają na celu osiągnięcie poziomu zero netto do 2035 r., po czym Unia osiągnie ujemny bilans emisji. Unia i państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby umożliwić wspólną realizację celu do 2035 r.

Komisja przedstawia wnioski dotyczące wkładu każdego państwa członkowskiego w redukcję emisji netto do dnia 31 grudnia 2025 r. i na podstawie zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 do dnia 30 czerwca 2024 r.”;

4) art. 6 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie rozliczają emisje i pochłanianie w odniesieniu do gruntów zalesionych i gruntów wylesionych obliczone jako całkowite emisje i całkowite pochłanianie dla każdego roku w okresie od 2021 r. do 2025 r.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 3 i nie później niż w 2025 r., w przypadku gdy użytkowanie gruntów zostało przekształcone z gruntów uprawnych, gruntów trawiastych, terenów podmokłych, gruntów zabudowanych lub innych gruntów na grunty leśne, państwo członkowskie może, 30 lat po dacie tego przekształcenia, zmienić klasyfikację takich gruntów z kategorii gruntów przekształconych w grunty

leśne na kategorię grunty leśne pozostające gruntami leśnymi, jeżeli taka zmiana jest należycie uzasadniona na podstawie wytycznych IPCC.”;

5) art. 7 ust. 1, 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie rozlicza emisje i pochłanianie w odniesieniu do zarządzanych gruntów uprawnych obliczone jako emisje i pochłanianie w okresie od 2021 r. do 2025 r. pomniejszone o pięciokrotność średnich rocznych emisji i pochłaniania państwa członkowskiego w odniesieniu do zarządzanych gruntów uprawnych w okresie bazowym od 2005 r. do 2009 r.

2. Każde państwo członkowskie rozlicza emisje i pochłanianie w odniesieniu do zarządzanych gruntów trawiastych obliczone jako emisje i pochłanianie w okresie od 2021 r. do 2025 r. pomniejszone o pięciokrotność średnich rocznych emisji i pochłaniania państwa członkowskiego w odniesieniu do zarządzanych gruntów trawiastych w okresie bazowym od 2005 r. do 2009 r.

3. W okresie od 2021 r. do 2025 r. każde państwo członkowskie, które włącza w zakres swojego zobowiązania zarządzane tereny podmokłe rozlicza emisje i pochłanianie w odniesieniu do zarządzanych terenów podmokłych obliczone jako emisje i pochłanianie w tym okresie pomniejszone o pięciokrotność średnich rocznych emisji i pochłaniania danego państwa członkowskiego w odniesieniu do zarządzanych terenów podmokłych w okresie bazowym od 2005 r. do 2009 r.”;

6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie rozlicza emisje i pochłanianie w odniesieniu do zarządzanych gruntów leśnych obliczone jako emisje i pochłanianie w okresie od 2021 r. do 2025 r. pomniejszone o pięciokrotność poziomu referencyjnego dla lasów danego państwa członkowskiego.”;

b) ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje krajowe plany rozliczania dla leśnictwa, w tym proponowany poziom referencyjny dla lasów, do dnia 31 grudnia 2018 r. na lata 2021–2025.”;

c) ust. 7, 8, 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„7. W razie potrzeby w oparciu o oceny techniczne i, w stosownych przypadkach, zalecenia techniczne, państwa członkowskie informują Komisję o swoich zmienionych proponowanych poziomach referencyjnych dla lasów do dnia 31 grudnia 2019 r. na lata 2021–2025. Komisja publikuje proponowane poziomy referencyjne dla lasów przekazane jej przez państwa członkowskie.

8. Na podstawie proponowanych poziomów referencyjnych dla lasów przedłożonych przez państwa członkowskie, oceny technicznej przeprowadzonej na podstawie ust. 6 niniejszego artykułu oraz, w stosownych przypadkach, zmienionych proponowanych poziomów referencyjnych dla lasów przedłożonych na podstawie ust. 7 niniejszego artykułu Komisja przyjmuje zgodnie z art. 16 akty delegowane zmieniające załącznik IV w celu określenia poziomów referencyjnych dla lasów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w okresie od 2021 r. do 2025 r.

9. Jeżeli państwo członkowskie nie przedłoży Komisji swojego poziomu referencyjnego dla lasów w terminach określonych w ust. 3 niniejszego artykułu oraz, w stosownych przypadkach, w ust. 7 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje

zgodnie z art. 16 akty delegowane zmieniające załącznik IV w celu określenia poziomu referencyjnego dla lasów, który ma być stosowany przez to państwo członkowskie w okresie od 2021 r. do 2025 r., na podstawie dowolnej oceny technicznej przeprowadzonej zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.

10. Akty delegowane, o których mowa w ust. 8 i 9, przyjmuje się do dnia 31 października 2020 r. dla okresu od 2021 r. do 2025 r.";

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Produkty akumulujące węgiel**";

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 16 akty delegowane w celu zmiany ust. 1 niniejszego artykułu i załącznika V przez dodanie nowych kategorii produktów akumulujących węgiel, obok pozyskanych produktów drzewnych, w których występuje efekt sekwestracji węgla, na podstawie wytycznych IPCC przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego i przy zapewnieniu integralności środowiskowej.";

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

Na koniec okresu od 2021 r. do 2025 r. państwa członkowskie mogą wyłączyć ze swoich rozliczeń dotyczących gruntów zalesionych i zarządzanych gruntów leśnych emisje gazów cieplarnianych wynikające ze zjawisk katastrofalnych, które przewyższają średnie emisje spowodowane przez zjawiska katastrofalne w okresie od 2001 r. do 2020 r., z wyjątkiem statystycznych wartości odstających (zwane dalej „poziomem tła"). Poziom tła jest obliczany zgodnie z niniejszym artykułem i załącznikiem VI.";

b) w ust. 2 lit. b) datę „2030 r." zastępuje się datą „2025 r.";

9) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Elastyczność i zarządzanie**";

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

c) „1. Państwo członkowskie może zastosować:

a) elastyczność ogólną określoną w art. 12; oraz

b) aby spełnić zobowiązanie zawarte w art. 4, elastyczność dotyczącą zarządzanych gruntów leśnych określoną w art. 13 i 13b.

Oprócz mechanizmów elastyczności, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), Finlandia może zastosować dodatkowe kompensacje zgodnie z art. 13a.";

10) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 3;

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać dochody uzyskane z przeniesienia na podstawie ust. 2 na przeciwdziałanie zmianie klimatu w Unii lub w państwach trzecich i informują Komisję o wszelkich tego rodzaju podjętych działaniach.

6. Przeniesienie na podstawie ust. 2 może następować w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.”;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Elastyczność dotycząca zarządzanych gruntów leśnych

1. W przypadku gdy w okresie od 2021 r. do 2025 r. w danym państwie członkowskim w kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1, [rozliczanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem] całkowite emisje przewyższają całkowite pochłanianie, państwo to może zastosować elastyczność dla zarządzanych gruntów leśnych określoną w niniejszym artykule w celu osiągnięcia zgodności z art. 4 ust. 1.

2. W przypadku gdy w latach 2021–2025 wynik obliczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jest liczbą dodatnią, dane państwo członkowskie jest uprawnione do kompensacji emisji wynikających z obliczeń, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

a) w swojej strategii przedłożonej zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwo członkowskie uwzględniło trwające lub planowane szczególne środki mające na celu zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i rezerwuarów, jakimi są lasy; oraz

b) całkowite emisje w Unii nie przekraczają całkowitego pochłaniania w kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w latach 2021–2025.

Oceniając, czy w obrębie Unii całkowite emisje przewyższają całkowite pochłanianie, jak określono w lit. b) akapit pierwszy, Komisja zapewnia, aby państwa członkowskie unikały podwójnego liczenia, w szczególności przy korzystaniu z elastyczności przewidzianych w art. 12 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/842.

3. Kompensacja, o której mowa w ust. 2, może obejmować wyłącznie pochłaniacze rozliczone jako emisje w stosunku do poziomu referencyjnego dla lasów danego państwa członkowskiego i nie może przekraczać 50 % maksymalnej kwoty kompensacji dla danego państwa członkowskiego określonej w załączniku VII na okres od 2021 r. do 2025 r.

4. Państwa członkowskie przedkładają Komisji dowody dotyczące wpływu zjawisk katastrofalnych obliczonego zgodnie z załącznikiem VI, aby kwalifikować się do uzyskania kompensacji pozostałych pochłaniaczy rozliczanych jako emisje w stosunku do ich poziomu referencyjnego dla lasów,

do wysokości pełnej kwoty niewykorzystanej kompensacji przez inne państwa członkowskie określonej w załączniku VII na lata 2021–2025. W przypadku gdy wniosek o kompensację przekracza kwotę dostępnej niewykorzystanej kompensacji, kompensacja jest rozdzielana proporcjonalnie między zainteresowane państwa członkowskie.”;

12) dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Dodatkowe kompensacje

1. Finlandia może skompensować maksymalnie dodatkowe 5 mln ton ekwiwalentu CO_2 emisji rozliczanych w ramach kategorii rozliczania gruntów: zarządzane grunty leśne, grunty wylesione, zarządzane grunty uprawne i zarządzane grunty trawiaste w okresie od 2021 r. do 2025 r., pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

a) w swojej strategii przedłożonej zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) 2018/1999 Finlandia uwzględniła trwające lub planowane szczególne środki mające na celu zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i rezerwuarów, jakimi są lasy;

b) całkowite emisje w Unii nie przekraczają całkowitego pochłaniania w kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w okresie od 2021 r. do 2025 r.

Oceniając, czy w obrębie Unii całkowite emisje przewyższają całkowite pochłanianie, jak określono w lit. b) akapit pierwszy, Komisja zapewnia, aby państwa członkowskie unikały podwójnego liczenia, w szczególności przy korzystaniu z elastyczności przewidzianych w art. 12 i art. 13 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/842.

2. Dodatkowe kompensacje są ograniczone do:

a) kwoty przekraczającej elastyczność dla zarządzanych gruntów leśnych dostępną dla Finlandii w okresie od 2021 r. do 2025 r. zgodnie z art. 13;

b) emisji spowodowanych historycznym przekształceniem z kategorii gruntów leśnych na dowolną inną kategorię użytkowania gruntów, które miało miejsce nie później niż dnia 31 grudnia 2017 r.;

c) zgodności z art. 4.

3. Dodatkowe kompensacje nie mogą podlegać przeniesieniu na podstawie art. 12 niniejszego rozporządzenia lub art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/842.

4. Wszelkie niewykorzystane dodatkowe kompensacje z kwoty 5 mln ton ekwiwalentu CO_2, o której mowa w ust. 1, zostają anulowane.

5. Centralny Administrator przeprowadza operacje zgodnie z ust. 2 lit. a) oraz ust. 3 i 4 niniejszego artykułu w rejestrze Unii ustanowionym zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) 2018/1999.”;

13) dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Artykuł 13b

Mechanizm elastyczności użytkowania gruntów na lata 2026–2030

1. Z zastrzeżeniem spełnienia celu Unii, o którym mowa w art. 4 ust. 2, w rejestrze Unii ustanowionym zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) 2018/1999 ustanawia się mechanizm elastyczności użytkowania gruntów odpowiadający ilości do 178 mln ton ekwiwalentu CO_2. Mechanizm elastyczności użytkowania gruntów udostępnia się dodatkowo obok elastyczności przewidzianych w art. 12.

2. W przypadku gdy w latach 2026–2030 różnica między roczną sumą emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na terytorium państwa członkowskiego i we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), a odpowiadającym jej celem jest dodatnia, rozliczona i zgłoszona zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, to państwo członkowskie może skorzystać z elastyczności określonej w niniejszym artykule, aby osiągnąć swój cel określony zgodnie z art. 4 ust. 2.

3. W przypadku gdy w latach 2026–2030 wynik obliczenia, o którym mowa w ust. 2 jest liczbą dodatnią, dane państwo członkowskie jest uprawnione do kompensacji nadwyżek emisji, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

a) państwo członkowskie uwzględniło w swoim zaktualizowanym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu przedłożonym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 trwające lub planowane szczególne środki mające na celu zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, wszystkich lądowych pochłaniaczy i rezerwuarów oraz mające zmniejszyć podatność gruntów na zjawiska katastrofalne;

b) państwo członkowskie wyczerpało wszystkie inne mechanizmy elastyczności zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia lub art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842;

c) różnica w Unii między roczną sumą wszystkich emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na jej terytorium we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), a celem Unii [310 mln ton ekwiwalentu CO_2 pochłaniania netto] jest ujemna w latach 2026–2030.

Oceniając, czy w Unii emisje całkowite przekraczają całkowite pochłanianie, o czym mowa w lit. c) akapit pierwszy, Komisja określa, czy należy uwzględnić 20 % pochłaniania netto nieprzechowanego przez państwa członkowskie w okresie od 2021 r. do 2025 r. na podstawie wpływu jaki wywarły zjawiska katastrofalne i po uwzględnieniu informacji przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu. W ocenie tej Komisja zapewnia również, aby państwa członkowskie unikały podwójnego liczenia, w szczególności przy korzystaniu z mechanizmów elastyczności określonych w art. 12 niniejszego rozporządzenia i w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842.

4. Wielkość kompensacji, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, może obejmować wyłącznie pochłaniacze rozliczone jako emisje w stosunku do celu określonego dla danego państwa członkowskiego w załączniku IIa do niniejszego rozporządzenia i nie może przekraczać 50 % maksymalnej kwoty kompensacji dla danego państwa członkowskiego określonej w załączniku VII na okres od 2026 r. do 2030 r.

5. Państwa członkowskie przedkładają Komisji dowody dotyczące wpływu zjawisk katastrofalnych obliczonego zgodnie z załącznikiem VI, aby kwalifikować się do uzyskania kompensacji pozostałych pochłaniaczy rozliczanych jako emisje w stosunku do celu określonego dla danego państwa członkowskiego w załączniku

IIa, do wysokości pełnej kwoty niewykorzystanej kompensacji przez inne państwa członkowskie określonej w załączniku VII na lata 2026–2030. W przypadku gdy wniosek o kompensację przekracza kwotę dostępnej niewykorzystanej kompensacji, kompensacja jest rozdzielana proporcjonalnie między zainteresowane państwa członkowskie.”;

14) dodaje się art. 13c w brzmieniu:

„Artykuł 13c

Zarządzanie celami

Jeżeli zweryfikowane emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w 2032 r. przekraczają roczne cele tego państwa członkowskiego na którykolwiek rok w okresie 2026–2030, przy uwzględnieniu elastyczności zastosowanej zgodnie z art. 12 i 13b, stosuje się następujący środek:

Ilość równą wyrażonej w tonach ekwiwalentu CO_2 ilości nadwyżki emisji netto gazów cieplarnianych, pomnożonej przez współczynnik 1,08, dodaje się do wielkości emisji gazów cieplarnianych zgłoszonej przez to państwo członkowskie w następnym roku, zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 15.”;

15) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 15 marca 2027 r. w odniesieniu do okresu od 2021 r. do 2025 r., oraz do dnia 15 marca 2032 r. w odniesieniu do okresu od 2026 r. do 2030 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące zgodności zawierające saldo całkowitych emisji i całkowitego pochłaniania za odpowiedni okres dla każdej z kategorii rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a)–f) dla okresu od 2021 r. do 2025 r. oraz w art. 2 ust. 2 lit. a)–j) dla okresu od 2026 r. do 2030 r., przy zastosowaniu zasad rozliczania określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Sprawozdanie dotyczące zgodności zawiera ocenę:

a) strategii politycznych i środków w odniesieniu do kompromisów;

b) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a przystosowaniem się do niej;

c) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a ochroną bioróżnorodności;

Takie sprawozdanie zawiera również, w stosownych przypadkach, dane dotyczące zamiaru stosowania mechanizmów elastyczności, o których mowa w art. 11, oraz związanych z nimi wielkości lub dane dotyczące stosowania takich mechanizmów elastyczności oraz związanych z nimi wielkości.”;

16) art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie celem ustanowienia zasad rejestrowania i dokładnego przeprowadzania następujących operacji w rejestrze Unii ustanowionym na podstawie art. 40 rozporządzenia (UE) 2018/1999:

a) ilość emisji i pochłaniania dla każdej kategorii rozliczania gruntów i kategorii sprawozdawczości dotyczącej gruntów w każdym państwie członkowskim;

b) dokonanie korekty technicznej zgodnie z art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;

c) stosowanie mechanizmu elastyczności zgodnie z art. 12, 13, 13a i 13b; oraz

d) zgodność z celami zgodnie z art. 13c.”;

17) dodaje się art. 16 a w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet Komitet ds. Zmian Klimatu ustanowiony na mocy art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[44].

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

18) art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Najpóźniej sześć miesięcy od [...] globalnego przeglądu uzgodnionego na podstawie art. 14 porozumienia paryskiego Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, w stosownych przypadkach, wraz z oceną skutków elastyczności, o których mowa w art. 11, oraz dotyczące wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz w realizację celów porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych strategii politycznych i środków, z myślą o niezbędnym zwiększeniu redukcji emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w Unii.

W następstwie sprawozdania Komisja przedstawia wnioski ustawodawcze, jeżeli uzna to za stosowne. W szczególności we wnioskach określa się roczne cele i rodzaje zarządzania służące osiągnięciu celu neutralności klimatycznej do 2035 r. określonego w art. 4 ust. 4, dodatkowe unijne strategie polityczne i środki oraz ramy na okres po 2035 r., w tym uwzględniające w zakresie rozporządzenia emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych w dodatkowych sektorach, takich jak środowisko morskie i słodkowodne.”;

19) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

20) tekst znajdujący się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik IIa.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (UE) 2018/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się pkt 63 i 64 w brzmieniu:

„63) »system informacji geograficznej« oznacza system komputerowy zdolny do rejestrowania, przechowywania, analizowania i wyświetlania informacji geograficznych;

64) »wniosek geoprzestrzenny« oznacza elektroniczny formularz wniosku, który obejmuje również aplikację informatyczną opartą na systemie informacji geograficznej umożliwiającym beneficjentom przestrzenne deklarowanie działek

[44] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

rolnych gospodarstwa i obszarów niepodlegających działalności rolniczej zgłoszonych do płatności.”;

2) art. 4 lit. a) pkt 1) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„zobowiązania i krajowe cele danego państwa członkowskiego w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/841 oraz jego wkłady mają na celu osiągnięcie unijnego celu, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do zera netto do 2035 r., a następnie osiągnięcie ujemnych emisji zgodnie z art. 4 ust. 4 tego rozporządzenia;”;

3) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„W 2025 r. Komisja przeprowadzi kompleksowy przegląd krajowych danych z wykazów przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 26 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, aby określić roczne cele redukcji emisji gazów cieplarnianych netto państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/841, oraz aby określić roczne limity emisji państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/842.”;

b) w ust. 2 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Kompleksowy przegląd, o którym mowa w ust. 1 i 1a, obejmuje:”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Po ukończeniu kompleksowego przeglądu przeprowadzonego zgodnie z ust. 1, Komisja w drodze aktu wykonawczego określa całkowitą sumę emisji dla danych lat, wynikającą ze skorygowania danych z wykazów dla każdego państwa członkowskiego w podziale na dane emisji z perspektywy art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/842 oraz dane emisji, o których mowa w części 1 lit. c) załącznika V do niniejszego rozporządzenia, oraz określa całkowitą sumę emisji i pochłaniania w świetle art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841.”;

4) w załączniku V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

OCEANA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Spis treści

1. FRAMEWORK OF THE PROPOSAL/INITIATIVE 1
1.1. Title of the proposal/initiative 1
1.2. Policy area(s) concerned 1
1.3. The proposal/initiative relates to: 1
1.4. Objective(s) 1
1.4.1. General objective(s) 1
1.4.2. Specific objective(s) 1
1.4.3. Expected result(s) and impact 1
1.4.4. Indicators of performance 1
1.5. Grounds for the proposal/initiative 1
1.5.1. Requirement(s) to be met in the short or long term including a detailed timeline for roll-out of the implementation of the initiative 1
1.5.2. Added value of Union involvement (it may result from different factors, e.g. coordination gains, legal certainty, greater effectiveness or complementarities). For the purposes of this point 'added value of Union involvement' is the value resulting from Union intervention which is additional to the value that would have been otherwise created by Member States alone. 1
1.5.3. Lessons learned from similar experiences in the past 1
1.5.4. Compatibility with the Multiannual Financial Framework and possible synergies with other appropriate instruments 1
1.5.5. Assessment of the different available financing options, including scope for redeployment 1
1.6. Duration and financial impact of the proposal/initiative 1
1.7. Management mode(s) planned 1
2. MANAGEMENT MEASURES 1
2.1. Monitoring and reporting rules 1
2.2. Management and control system(s) 1
2.2.1. Justification of the management mode(s), the funding implementation mechanism(s), the payment modalities and the control strategy proposed 1
2.2.2. Information concerning the risks identified and the internal control system(s) set up to mitigate them 1
2.2.3. Estimation and justification of the cost-effectiveness of the controls (ratio of "control costs ÷ value of the related funds managed"), and assessment of the expected levels of risk of error (at payment & at closure) 1
2.3. Measures to prevent fraud and irregularities 1

3. ESTIMATED FINANCIAL IMPACT OF THE PROPOSAL/INITIATIVE 1
3.1. Heading(s) of the multiannual financial framework and expenditure budget line(s) affected 1
3.2. Estimated financial impact of the proposal on appropriations 1
3.2.1. Summary of estimated impact on operational appropriations 1
3.2.2. Estimated output funded with operational appropriations 1
3.2.3. Summary of estimated impact on administrative appropriations 1
3.2.4. Compatibility with the current multiannual financial framework 1
3.2.5. Third-party contributions 1
3.3. Estimated impact on revenue 1

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działania w dziedzinie klimatu

Dział 3 Zasoby naturalne i środowisko

Tytuł 9 – Środowisko i działania w dziedzinie klimatu

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☐ **nowego działania**

☐ **nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[45]

✓ **przedłużenia bieżącego działania**

☐ **połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Zmiana rozporządzenia 2018/841 w sprawie LULUCF w sposób proporcjonalny do celu klimatycznego na 2030 r., tak aby do 2030 r. osiągnąć co najmniej 55 % redukcji emisji gazów cieplarnianych netto poniżej poziomów z 1990 r. oraz ze stopniową i zrównoważoną trajektorią prowadzącą do neutralności klimatycznej do 2050 r., w sposób racjonalny pod względem kosztów i spójny, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby sprawiedliwej transformacji i konieczności wnoszenia przez wszystkie sektory wkładu w wysiłki UE w dziedzinie klimatu.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr 1

Neutralny do 2035 r. dla klimatu sektor gruntów: W komunikacie Komisji z 2018 r. pt. „Czysta planeta dla wszystkich” jasno stwierdzono, że aby osiągnąć neutralność klimatyczną w 2050 r., musimy znacznie zwiększyć pochłanianie dwutlenku węgla. W związku z tym, aby osiągnąć neutralność klimatyczną w 2050 r., UE musi odwrócić ostatnio odnotowaną tendencję spadkową pochłaniania przez grunty i rozpocząć wdrażanie działań mających na celu zwiększenie pochłaniania już w tym dziesięcioleciu, aby uwzględnić długi czas realizacji działań mających przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu na lądzie.

[45] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Cel szczegółowy nr 2

Sprawiedliwe, elastyczne i zintegrowane ramy polityki klimatycznej dla sektora gruntów: ponieważ możliwości zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla rozkładają się nierównomiernie w poszczególnych państwach członkowskich, a wielofunkcyjność gruntów prowadzi do synergii i kompromisów, zmiana rozporządzenia LULUCF będzie musiała zapewnić sprawiedliwe, elastyczne i zintegrowane ramy polityki, w tym określenie rocznych limitów na lata 2026–2030 w sektorach LULUCF i sektorach objętych ESR.

Cel szczegółowy nr 3

Uproszczenie przepisów dotyczących LULUCF: obecne przepisy dotyczące LULUCF są często skomplikowane i nie są już potrzebne ze względu na nowy cel redukcji o 55 %; w oparciu o zdobyte doświadczenia, w szczególności w odniesieniu do ustalania poziomów referencyjnych dla lasów można zoptymalizować i uprościć szereg pojęć z zakresu rachunkowości. Może to zmniejszyć koszty wdrażania i poprawić integrację sektora LULUCF z ogólnymi krajowymi strategiami w dziedzinie klimatu. Ponadto systemy monitorowania i sprawozdawczości muszą lepiej odzwierciedlać wyniki sektora w zakresie klimatu.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Najważniejszym skutkiem przeglądu będzie zwiększenie pochłaniania przez sektor LULUCF, aby zwiększyć wkład sektora w realizację ambitniejszego celu klimatycznego UE na 2030 r. ogłoszonego w Planie w zakresie celów klimatycznych (-55 %). Jest to związane z pierwszym celem niniejszej oceny skutków, jakim jest sprawienie, aby sektor gruntów stał się neutralny dla klimatu do 2035 r. Skutek jakim jest zwiększenie pochłaniania ma wpływ na organy państw członkowskich, które będą musiały opracować ambitną politykę dotyczącą gruntów, aby osiągnąć te cele, oraz na zarządców gruntów (rolników, zarządców lasów), którzy będą podmiotami działającymi w terenie; ogólnie rzecz biorąc, wniosek ten dotyka wszystkich obywateli Europy i światowa, ponieważ działania w dziedzinie klimatu są dobrem publicznym o charakterze transgranicznym.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźnik nr 1: poziom redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE w 2030 r. (cel redukcji netto o 55 % w porównaniu z 1990 r., zapisany w europejskim prawie o klimacie).

Wskaźnik nr 2: poziom pochłaniania gazów cieplarnianych w sektorach LULUCF w 2030 r. (3XXMt ekwiwalentu CO_2 w 2030 r.)

Wskaźnik nr 3: Cel w zakresie neutralności klimatycznej w 2035 r. w połączonym sektorze gruntów (sektor LULUCF i emisje z sektora rolnictwa inne niż CO_2).

Poziomy redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE są zgłaszane na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999 i innych aktów prawa wtórnego dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na podstawie rozporządzenia LULUCF.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, a Komisja ma opracować odpowiednie środki wykonawcze. Państwa członkowskie wdrażają zatem polityki i środki oraz przepisy prawne i administracyjne niezbędne na szczeblu krajowym do zapewnienia zgodności z wnioskiem.

Z tego względu Komisja dokona przeglądu i przyjmie ograniczoną liczbę aktów prawa wtórnego, w tym przeprowadzi kompleksowy przegląd danych z wykazów do 2025 r. Przegląd - zarówno sektorów LULUCF, jak i sektorów objętych ESR - umożliwi Komisji określenie średniej emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023, aktualizację scenariusza przydziału emisji na 2030 r. oraz dokonanie przeglądu rocznych limitów na lata 2026–2030.

Wymagane będzie również prawodawstwo wtórne określające szczegółowe przepisy dotyczące sektora LULUCF w odniesieniu do rejestru Unii, monitorowania emisji i sprawozdawczości w tym zakresie oraz weryfikacji sprawozdań dotyczących zgodności. Wdrożenie będzie wymagało opracowania specjalnych rozwiązań informatycznych w rejestrze Unii w celu uwzględnienia nowego rodzaju uprawnień związanych z mechanizmem elastyczności LULUCF-ESR oraz nowych operatorów (państwa członkowskie).

Ponadto w związku ze zmianą w 2026 r. mechanizmu sprawozdawczości i zgodności wdrożenie będzie wymagało zmodernizowanego i rozszerzonego monitorowania z wykorzystaniem Europejskiej Agencji Środowiska i powiązanych usług w zakresie danych w ramach programu Copernicus.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Zmiana klimatu jest problemem transgranicznym, a działania na poziomie UE mogą skutecznie uzupełniać i wzmacniać działania regionalne, krajowe i lokalne. Zwiększenie celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE do 2030 r. wpłynie na wiele sektorów w całej gospodarce UE, w związku z czym konieczne jest podjęcie skoordynowanych działań na szczeblu unijnym, ponieważ daje to znacznie większe szanse na przeprowadzenie niezbędnej transformacji, która będzie silnym motorem opłacalnych zmian i pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej.

Oprócz zdolności magazynowania i sekwestracji dwutlenku węgla, grunty dostarczają wiele innych ważnych produktów i świadczą wiele usług: dostarczają one sektorom biogospodarki żywności, paszy i surowców, zapewniają siedliska różnorodności biologicznej i wiele usług ekosystemowych niezbędnych do życia (np. oczyszczanie wody i powietrza) oraz chronią nas przed niektórymi skutkami zmiany klimatu (np. powodziami i pustynnieniem). Współzależności między tymi funkcjami a zdolnością sektora LULUCF do sekwestracji dwutlenku węgla z atmosfery

wymagają zintegrowanego podejścia do działań w dziedzinie klimatu w sektorze gruntów w celu optymalizacji planowania użytkowania gruntów i określenia praktyk korzystnych dla wszystkich stron.

Ponadto potencjał zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla przez grunty i związane z tym koszty rozkładają się nierównomiernie w poszczególnych państwach członkowskich. Kluczowym czynnikiem jest obszar dostępny dla działań w dziedzinie klimatu, który zależy od czynników topograficznych lub gospodarczych. Ponadto rodzaj gleby i sposób użytkowania gruntów, w połączeniu z innymi czynnikami klimatycznymi i szerokością geograficzną, ma wpływ na potencjał zwiększenia pochłaniania.

W związku z tym rozporządzenie LULUCF zapewnia synergię z wieloma innymi inicjatywami politycznymi UE, które obejmują działania związane z gruntami.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Rozporządzenie LULUCF jest instrumentem polityki UE przyjętym niedawno, bo w 2018 r. Komisja zdobyła jednak cenne doświadczenie od 2013 r., kiedy weszła w życie decyzja 529/2013[46], i zobowiązała państwa członkowskie do prowadzenia zastępczego rozliczania gruntów na ich terytoriach.

Niniejszy wniosek czerpie z doświadczeń zebranych w ramach tych dwóch inicjatyw regulacyjnych, a także opiera się na komunikacie pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.", długoterminowej strategii UE na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki oraz na innych istotnych inicjatywach Europejskiego Zielonego Ładu. Inicjatywa opiera się również na procesie, którego podstawę stanowią zintegrowane krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu oraz na ramach prawnych zawartych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu klimatyczno-energetycznego „Gotowi na 55". Ogólnym celem pakietu jest dostosowanie prawodawstwa Unii do jej zwiększonych ambicji w dziedzinie klimatu. Wszystkie inicjatywy wchodzące w skład pakietu są ze sobą ściśle powiązane, a każda z nich zależy od kształtu pozostałych inicjatyw. Niniejszy wniosek ustawodawczy stanowi uzupełnienie wniosków zawartych w pakiecie i zachowuje z nimi spójność.

Istnieją również silne powiązania z innymi inicjatywami Komisji dotyczącymi ochrony i zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla w oparciu o zasoby przyrody, zwiększenia odporności lasów UE na zmianę klimatu, odtwarzania zdegradowanych terenów i ekosystemów, ponownego nawadniania torfowisk i promowania biogospodarki, w tym wykorzystania trwałych pozyskanych produktów drzewnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną:

a) Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030[47];

[46] http://data.europa.eu/eli/dec/2013/529/oj

[47] COM(2020) 380 final.

b) Strategia „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego[48];

c) Strategia leśna UE[49];

d) [Cele UE w zakresie odbudowy zasobów przyrodniczych][50;]

e) Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[51];

f) Strategia UE na rzecz ograniczenia emisji metanu[52];

g) [Strategia UE na rzecz ochrony gleby[53]];

h) Zrównoważona biogospodarka dla Europy[54];

i) Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz bardziej ekologicznej i konkurencyjnej Europy[55];

j) Plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[56];

k) Długoterminowa wizja dla obszarów wiejskich UE[57].

Sektor LULUCF jest powiązany ze wszystkimi ekosystemami i działalnością gospodarczą, które zależą od gruntów i świadczonych przez nie usług. W związku z tym rozporządzenie w sprawie LULUCF zapewnia synergię z innymi politykami UE obejmującymi działania związane z gruntami, głównie wspólną polityką rolną[58] i polityką energetyczną, w szczególności w odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

-

48 COM/2020/381 final.
49 […]
50 […]
51 COM/2021/82 final.
52 COM/2020/663 final.
53 […]
54 COM/2018/673 final
55 COM/2020/98 final.
56 COM/2021/400 final.
57 COM/2021/[345] final.
58 COM/2018/392 final.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ **Ograniczony czas trwania**

☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

✓ **Nieograniczony czas trwania**

✓Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2023 r. do 2024 r.,

✓po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania[59]

✓ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

✓w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

✓ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

☐ organom prawa publicznego;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Jak już przewidziano w art. 14 ust. 4 obowiązującego rozporządzenia, EEA zapewnia pomoc w zakresie sprawdzania wykazów i zgodności z przepisami.

[59] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Komisja będzie nadal monitorować i oceniać postępy w stosowaniu rozporządzenia LULUCF, które nakłada na państwa członkowskie obowiązek przedkładania Komisji rocznych sprawozdań na temat polityk i środków w zakresie emisji i pochłaniania. Dane z monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRV) uzyskane dzięki regulacji sektora (sektorów) za pośrednictwem Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) będą głównym źródłem informacji dla Komisji w celu oceny postępów w odnośnych sektorach. Ponadto Komisja regularnie przeprowadza badania dotyczące różnych istotnych aspektów polityki klimatycznej UE.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Nie dotyczy – Wniosek nie wprowadza w życie programu finansowego, lecz służy realizacji długoterminowej polityki. Tryb zarządzania, mechanizmy finansowania wykonania, warunki płatności oraz strategia kontroli w odniesieniu do poziomu błędu nie mają zastosowania. Wdrożenie niniejszego wniosku będzie wymagało przesunięcia zasobów ludzkich w ramach Komisji. Wprowadzone zostały odpowiednie procedury.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Niniejsza inicjatywa nie pociąga za sobą nowych znaczących rodzajów kontroli/ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli. Nie przewiduje się żadnych szczególnych środków wykraczających poza stosowanie rozporządzenia finansowego.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane/ niezróżnicowane [1]	z państw EFTA [2]	z krajów kandydujących [3]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	09 01 01 01	Środki niezróżnicowane	TAK	NIE	NIE	NIE
3	09 02 03	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
3	09 10 02	Zróżn.	TAK	TAK	TAK	NIE
7	20 01 02 01	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 01	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 02	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 03	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe: Nie dotyczy.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko

067			**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Środki operacyjne								
09 02 03	Środki na zobowiązania	(1)	1,000	1,000	3,000		2,000	**7,000**
	Środki na płatności	(2)		0,400	1,000	1,800	1,800	**5,000**
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy								
09 01 01 01		(3)			**0,192**	**0,042**	**0,067**	**0,301**
OGÓŁEM środki dla DG CLIMA	Środki na zobowiązania	= 1 + 3	1,000	1,000	3,192	0,042	2,067	**7,301**
	Środki na płatności	= 2 + 3	-	0,400	1,192	1,842	1,867	**5,301**

OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	1,000	1,000	3,192	0,042	2,067	**7,301**
	Środki na płatności	(5)		0,400	1,192	1,842	1,867	5,301
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)						
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	= 4+ 6	1,000	1,000	3,192	0,042	2,067	**7,301**
	Środki na płatności	= 5+ 6	-	0,400	1,192	1,842	1,867	5,301

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

			2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: CLIMA								
Ÿ Zasoby ludzkie			0,608	0,608	0,760	0,760	0,912	3,648
Ÿ Pozostałe wydatki administracyjne			0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
OGÓŁEM DG CLIMA	Środki		**0,663**	**0,715**	**0,867**	**0,760**	**0,912**	**3,917**
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	**0,663**	**0,715**	**0,867**	**0,760**	**0,912**	**3,917**

		2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	1,663	1,715	4,059	0,802	2,979	**11,218**
	Środki na płatności	0,663	1,115	2,059	2,602	2,779	**9,218**

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **2023**		Rok **2024**		Rok **2025**		Rok **2026**		Rok **2027**						**OGÓŁEM**	
	PRODUKT																	
	Rodzaj[60]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[61]…																		
- Aktualizacja				0,000		0,000		0,192		0,042		0,067						0,301
- Przygotowanie				0,300		0,300		0,300										0,900
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		1,201
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Sprawiedliwe				0,300		0,300		2,300				2,000						4,900
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3																		
- Uproszczenie				0,400		0,400		0,400										1,200
Cel szczegółowy nr 3 – suma cząstkowa																		
OGÓŁEM				1,000		1,000		3,192		0,042		2,067						7,301

[60] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[61] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) …”.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	0,608	0,608	0,760	0,760	0,912	**3,648**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,055	0,107	0,107	-	-	**0,269**
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,663	0,715	0,867	0,760	0,912	**3,917**
Poza DZIAŁEM 7 [1] wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	-	-	-	-	-	**-**
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	-	-	0,192	0,042	0,067	**0,301**
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	-	-	0,192	0,042	0,067	**0,301**
OGÓŁEM	**0,663**	**0,715**	**1,059**	**0,802**	**0,979**	**4,218**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		2023	2024	2025	2026	2027
Ÿ Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)						
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		4	4	5	5	6
20 01 02 03 (w delegaturach)						
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
Ÿ Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[1]						
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)						
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)						
XX 01 xx yy zz [2]	- w centrali					
	- w delegaturach					
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
OGÓŁEM		**4**	**4**	**5**	**5**	**6**

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Potrzebne są dodatkowe zasoby kadrowe na potrzeby: - redagowania aktów prawnych i zatwierdzania zmian w prawie wtórnym określających szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące sprzedaży na aukcji; rejestru Unii; monitorowania i sprawozdawczości; weryfikacji sprawozdań; - zadań wykonawczych związanych z rozszerzeniem sektora gruntów w celu uwzględnienia emisji z sektora rolnictwa innych niż CO_2; - monitorowania zmodernizowanego i wzmocnionego wdrażania obowiązków w zakresie monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRV); nadzoru nad pracą przez EEA; - analizy biznesowej dotyczącej dostosowań informatycznych, a następnie funkcjonowania nowych elementów w rejestrze Unii. obowiązków w zakresie wywiadu gospodarczego i sprawozdawczości. zrządzania relacjami z klientami i koordynacji nowych zasobów centrum obsługi.

Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

– ✓ może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

wydatki zostaną poniesione w ramach puli środków LIFE

– ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

– ☐ wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

– ✓ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	Ogółem
Określić organ współfinansujący						
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem						

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ✓ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☐ wpływ na zasoby własne

  – ☐ wpływ na dochody inne

  – Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[62]						
		Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[…]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[…]

[62] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

OCEANA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI – „AGENCJE”

Spis treści

1. FRAMEWORK OF THE PROPOSAL/INITIATIVE 50
1.1. Title of the proposal/initiative 50
1.2. Policy area(s) concerned 50
1.3. The proposal relates to 50
1.4. Objective(s) 50
1.4.1. General objective(s) 50
1.4.2. Specific objective(s) 50
1.4.3. Expected result(s) and impact 52
1.4.4. Indicators of performance 52
1.5. Grounds for the proposal/initiative 52
1.5.1. Requirement(s) to be met in the short or long term including a detailed timeline for roll-out of the implementation of the initiative 52
1.5.2. Added value of Union involvement (it may result from different factors, e.g. coordination gains, legal certainty, greater effectiveness or complementarities). For the purposes of this point 'added value of Union involvement' is the value resulting from Union intervention which is additional to the value that would have been otherwise created by Member States alone. 53
1.5.3. Lessons learned from similar experiences in the past 53
1.5.4. Compatibility with the Multiannual Financial Framework and possible synergies with other appropriate instruments 54
1.5.5. Assessment of the different available financing options, including scope for redeployment 55
1.6. Duration and financial impact of the proposal/initiative 56
1.7. Management mode(s) planned 56
2. MANAGEMENT MEASURES 57
2.1. Monitoring and reporting rules 57
2.2. Management and control system(s) 57
2.2.1. Justification of the management mode(s), the funding implementation mechanism(s), the payment modalities and the control strategy proposed 57
2.2.2. Information concerning the risks identified and the internal control system(s) set up to mitigate them 57
2.2.3. Estimation and justification of the cost-effectiveness of the controls (ratio of "control costs ÷ value of the related funds managed"), and assessment of the expected levels of risk of error (at payment & at closure) 57
2.3. Measures to prevent fraud and irregularities 58

3. ESTIMATED FINANCIAL IMPACT OF THE PROPOSAL/INITIATIVE 58
3.1. Heading(s) of the multiannual financial framework and expenditure budget line(s) affected 58
3.2. Estimated impact on expenditure 59
3.2.1. Summary of estimated impact on expenditure 59
3.2.2. Estimated impact on [body]'s appropriations 61
3.2.3. Estimated impact on [body]'s human resources 62
3.2.4. Compatibility with the current multiannual financial framework 64
3.2.5. Third-party contributions 64
3.3. Estimated impact on revenue 65

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI – „AGENCJE”

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 [...]

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działania w dziedzinie klimatu

Dział 3 Zasoby naturalne i środowisko Tytuł 9 - Środowisko i działania w dziedzinie klimatu (WRF 2021/27)

1.3. Wniosek dotyczy:

☐ **nowego działania**

☐ **nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[63]

✓ **przedłużenia bieżącego działania**

☐ **połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Zmiana rozporządzenia 2018/841 w sprawie LULUCF w sposób proporcjonalny do celu klimatycznego na 2030 r., tak aby do 2030 r. osiągnąć co najmniej 55 % redukcji emisji gazów cieplarnianych netto poniżej poziomów z 1990 r. oraz ze stopniową i zrównoważoną trajektorią prowadzącą do neutralności klimatycznej do 2050 r., w sposób racjonalny pod względem kosztów i spójny, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby sprawiedliwej transformacji i konieczności wnoszenia przez wszystkie sektory wkładu w wysiłki UE w dziedzinie klimatu.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr 1

Neutralny do 2035 r. dla klimatu sektor gruntów: W komunikacie Komisji z 2018 r. pt. „Czysta planeta dla wszystkich” jasno stwierdzono, że aby osiągnąć neutralność klimatyczną w 2050 r., musimy znacznie zwiększyć pochłanianie dwutlenku węgla. W związku z tym, aby

[63] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

osiągnąć neutralność klimatyczną w 2050 r., UE musi odwrócić ostatnio odnotowaną tendencję spadkową pochłaniania przez grunty i rozpocząć wdrażanie działań mających na celu zwiększenie pochłaniania już w tym dziesięcioleciu, aby uwzględnić długi czas realizacji działań mających przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu na lądzie.

Cel dla EEA: Dodatkowe kontrole jakości wykazów emisji w rolnictwie i w sektorze LULUCF, w tym kontrole spójności między danymi z wykazów gazów cieplarnianych UE i państw członkowskich a systemami certyfikacji emisji dwutlenku węgla.

Działania:

W związku z większymi oczekiwaniami co do metod, które mają być stosowane przez państwa członkowskie, ilość informacji podlegających kontroli jakości podczas początkowych kontroli wykazów sektora LULUCF wzrośnie, natomiast ramy czasowe przeprowadzania tych kontroli pozostaną takie same.

Konieczne będzie zapewnienie spójności między danymi z wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich a informacjami dotyczącymi certyfikacji emisji dwutlenku węgla na poziomie gospodarstwa (w przypadku przyjęcia prawodawstwa).

Począwszy od 2024 r.: Integracja procesu oceny jakości/kontroli jakości emisji z sektora rolnictwa innych niż CO_2, tak aby można było przeprowadzić spójną kontrolę danych dotyczących bilansu emisji w rolnictwie i w sektorze LULUCF, w ramach przygotowań do wdrożenia połączonego sektora gruntów.

Cel szczegółowy nr 2

Sprawiedliwe, elastyczne i zintegrowane ramy polityki klimatycznej dla sektora gruntów: ponieważ możliwości zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla rozkładają się nierównomiernie w poszczególnych państwach członkowskich, a wielofunkcyjność gruntów prowadzi do synergii i kompromisów, zmiana rozporządzenia LULUCF będzie musiała zapewnić sprawiedliwe, elastyczne i zintegrowane ramy polityki.

Cel dla EEA: Wspieranie kompleksowego przeglądu wykazów emisji w sektorze rolnictwa i LULUCF

Działania: Utworzenie i pełnienie roli sekretariatu ds. przeglądu w celu przeprowadzenia wraz z zleceniobiorcami kompleksowych przeglądów sektora rolnictwa i LULUCF, aby określić cele w zakresie zgodności (2025 r.) oraz przeprowadzić kontrole zgodności z celami (rok 2027 i 2032).

Cel szczegółowy nr 3

Uproszczenie przepisów dotyczących LULUCF: obecne przepisy dotyczące LULUCF są często skomplikowane i nie są już potrzebne ze względu na nowy cel redukcji o 55 %; w oparciu o zdobyte doświadczenia, w szczególności w odniesieniu do ustalania poziomów referencyjnych dla lasów można zoptymalizować i uprościć szereg pojęć z zakresu rachunkowości. Wraz ze zmienionym rozporządzeniem w sprawie LULUCF wdrażającym metody o wyższym standardzie dla państw członkowskich, a w szczególności w celu lepszego rozróżnienia różnych rodzajów obszarów: na tereny zasobne w pierwiastek węgla, obszary objęte ochroną i obszary zagrożone zmianą klimatu, konieczne jest uzyskanie dodatkowych zbiorów danych geoprzestrzennych w celu wsparcia państw członkowskich. Może to zmniejszyć koszty wdrażania i poprawić integrację sektora LULUCF z ogólnymi krajowymi strategiami w dziedzinie klimatu. Ponadto systemy monitorowania i sprawozdawczości muszą lepiej odzwierciedlać wyniki sektora w zakresie klimatu.

Cel dla EEA: Ułatwienie lepszego geograficznego śledzenia rezerwuarów węgla co roku oraz opracowanie ogólnoeuropejskiego zbioru danych na potrzeby monitorowania i oceny postępów; Zagwarantowanie, że zwiększone pochłanianie dwutlenku węgla nie będzie miało negatywnego wpływu na środowisko

Działania:

Wspieranie państw członkowskich w wykorzystywaniu takich danych (budowanie potencjału), aby umożliwić zapewnienie ogólnoeuropejskiej oceny tych obszarów i wykorzystanie takich obszarów stratyfikowanych pod względem użytkowania gruntów podczas procesów oceny jakości/kontroli jakości oraz procesu przeglądu danych państw członkowskich;

Opracowanie i wdrożenie oceny przeprowadzanej dwa razy w roku w celu zagwarantowania, że zwiększone zapotrzebowanie na pochłanianie dwutlenku węgla w rolnictwie i sektorze LULUCF nie będzie miało negatywnego wpływu na środowisko, w szczególności na różnorodność biologiczną.

Przygotowywanie regularnych ocen wpływu zmiany klimatu na stan leśnictwa i rolnictwo w celu zabezpieczenia zdolności sektorów do pochłaniania CO_2.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Najważniejszym skutkiem przeglądu będzie zwiększenie pochłaniania przez sektor LULUCF, aby zwiększyć wkład sektora w realizację ambitniejszego celu klimatycznego UE na 2030 r. ogłoszonego w Planie w zakresie celów klimatycznych (-55 %). Jest to związane z pierwszym celem niniejszej oceny skutków, jakim jest sprawienie, aby sektor gruntów stał się neutralny dla klimatu do 2035 r. Skutek jakim jest zwiększenie pochłaniania ma wpływ na organy państw członkowskich, które będą musiały opracować ambitną politykę dotyczącą gruntów, aby osiągnąć te cele, oraz na zarządców gruntów (rolników, zarządców lasów), którzy będą podmiotami działającymi w terenie; ogólnie rzecz biorąc, wniosek ten dotyka wszystkich obywateli Europy i światowa, ponieważ działania w dziedzinie klimatu są dobrem publicznym o charakterze transgranicznym.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźnik nr 1: poziom redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE w 2030 r. (cel redukcji netto o 55 % w porównaniu z 1990 r., zapisany w europejskim prawie o klimacie).

Wskaźnik nr 2: poziom pochłaniania gazów cieplarnianych w sektorach LULUCF w 2030 r. (3XXMt ekwiwalentu CO_2 w 2030 r.)

Wskaźnik nr 3: Cel w zakresie neutralności klimatycznej w 2035 r. w połączonym sektorze gruntów (sektor LULUCF i emisje z sektora rolnictwa inne niż CO_2).

Poziomy redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE są zgłaszane na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999 i innych aktów prawa wtórnego dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na podstawie rozporządzenia LULUCF.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, a Komisja ma opracować odpowiednie środki wykonawcze.

Ponadto w związku ze zmianą w 2026 r. mechanizmu sprawozdawczości i zgodności wdrożenie będzie wymagało zmodernizowanego i rozszerzonego monitorowania z wykorzystaniem Europejskiej Agencji Środowiska i powiązanych usług w zakresie danych w ramach programu Copernicus.

W zmienionym rozporządzeniu LULUCF wyznaczono ambitne i wiarygodne cele dla sektora LULUCF i sektora rolnego, aby wesprzeć osiągnięcie redukcji netto emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z 1990 r., jak określono w europejskim prawie o klimacie. Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia LULUCF ma na celu zwiększenie sekwestracji dwutlenku węgla w sektorach rolnictwa i LULUCF w celu osiągnięcia przez połączone sektory neutralności emisyjnej do 2035 r. Jednocześnie powinien on zagwarantować, że to zwiększone pochłanianie CO_2 nie będzie miało negatywnego wpływu na środowisko, w szczególności na różnorodność biologiczną, na zdrowie publiczne lub na cele społeczne lub gospodarcze.

Zmienione rozporządzenie w sprawie LULUCF będzie zatem wymagało od państw członkowskich stosowania bardziej precyzyjnych metod szacowania emisji i pochłaniania w sektorach rolnictwa i LULUCF, w tym przez szersze wykorzystanie danych geoprzestrzennych w celu wsparcia tych obliczeń o wyższym poziomie dokładności. W szczególności, aby móc identyfikować i śledzić rezerwuary węgla znajdujące się na terenach zasobnych w pierwiastek węgla, obszarach objętych ochroną i obszarach zagrożonych zmianą klimatu, potrzebne będą zaawansowane metody wymagające terminowych, znormalizowanych i zharmonizowanych na szczeblu UE zbiorów danych i usług, stosowane zgodnie z wytycznymi IPCC.

Na skutek tego przejścia z zawartego w rozporządzeniu zobowiązania do zerowego salda na zobowiązanie sektora LULUCF do wniesienia wkładu emisji netto na rzecz ogólnego celu klimatycznego UE, które wejdzie w życie od 2026 r., konieczne będzie ustalenie celów w zakresie zgodności, które będą wymagały dodatkowych kompleksowych przeglądów wykazów gazów cieplarnianych. Będzie to wymagało etapu przygotowawczego w latach 2024–2025.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Zmiana klimatu jest problemem transgranicznym, a działania na poziomie UE mogą skutecznie uzupełniać i wzmacniać działania regionalne, krajowe i lokalne. Zwiększenie celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE do 2030 r. wpłynie na wiele sektorów w całej gospodarce UE, w związku z czym konieczne jest podjęcie skoordynowanych działań na szczeblu unijnym, ponieważ daje to znacznie większe szanse na przeprowadzenie niezbędnej transformacji, która będzie silnym motorem opłacalnych zmian i pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej.

Oprócz zdolności magazynowania i sekwestracji dwutlenku węgla, grunty dostarczają wiele innych ważnych produktów i świadczą wiele usług: dostarczają one sektorom biogospodarki żywności, paszy i surowców, zapewniają siedliska różnorodności biologicznej i wiele usług ekosystemowych niezbędnych do życia (np. oczyszczanie wody i powietrza) oraz chronią nas przed niektórymi skutkami zmiany klimatu (np. powodziami i pustynnieniem). Współzależności między tymi funkcjami a zdolnością sektora LULUCF do sekwestracji dwutlenku węgla z atmosfery wymagają zintegrowanego podejścia do działań w dziedzinie klimatu w sektorze gruntów w celu optymalizacji planowania użytkowania gruntów i określenia praktyk korzystnych dla wszystkich stron.

Ponadto potencjał zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla przez grunty i związane z tym koszty rozkładają się nierównomiernie w poszczególnych państwach członkowskich. Kluczowym czynnikiem jest obszar dostępny dla działań w dziedzinie klimatu, który zależy od czynników topograficznych lub gospodarczych. Ponadto rodzaj gleby i sposób użytkowania gruntów, w połączeniu z innymi czynnikami klimatycznymi i szerokością geograficzną, ma wpływ na potencjał zwiększenia pochłaniania.

Zmienione rozporządzenie LULUCF będzie musiało być poparte solidnym i przejrzystym systemem monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRV), który będzie musiał wykraczać

poza obecny system MRV ustanowiony na mocy obowiązującego rozporządzenia LULUCF. Będzie musiało również powiązać decyzje dotyczące gospodarowania gruntami podejmowane w sektorze rolnictwa i sektorze LULUCF z wpływem na sekwestrację dwutlenku węgla i ochronę różnorodności biologicznej.

Obecnie dostępne zasoby EEA przewidziane na wsparcie MRV w odniesieniu do wykazów emisji z sektora LULUCF, zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniach (UE) 2018/841 (rozporządzenie LULUCF) i (UE) 2018/1999 (rozporządzenie w sprawie zarządzania) są ograniczone.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Rozporządzenie LULUCF jest instrumentem polityki UE przyjętym niedawno, bo w 2018 r. Komisja zdobyła jednak cenne doświadczenie od 2013 r., kiedy weszła w życie decyzja 529/2013[64], i zobowiązała państwa członkowskie do prowadzenia zastępczego rozliczania gruntów na ich terytoriach. Służby Komisji i EEA mają bezpośrednie doświadczenie w dokonywaniu oceny wykazów LULUCF państw członkowskich przy ograniczonej obecnie dostępności zasobów (ze względu na ograniczony zakres stosowania ram regulacyjnych obecnie w odniesieniu do sektora LULUCF). To bezpośrednie doświadczenie ujawniło luki i wysiłki modernizacyjne niezbędne do pełnej modernizacji sporządzania wykazów przy użyciu narzędzi i usług opracowanych w ramach programów UE zarządzanych przez EEA (przede wszystkim programu Copernicus).

Niniejszy wniosek czerpie zatem z doświadczeń zebranych w ramach tych dwóch inicjatyw regulacyjnych, a także opiera się na komunikacie pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.", długoterminowej strategii UE na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki oraz na innych istotnych inicjatywach Europejskiego Zielonego Ładu, jak program „Cyfrowa Europa". Inicjatywa opiera się również na procesie, którego podstawę stanowią zintegrowane krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu oraz na ramach prawnych zawartych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną, które z kolei będą leżały u podstaw przyszłego procesu wyznaczania celów. […]

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu klimatyczno-energetycznego „Gotowi na 55". Ogólnym celem pakietu jest dostosowanie prawodawstwa Unii do jej zwiększonych ambicji w dziedzinie klimatu. Wszystkie inicjatywy wchodzące w skład pakietu są ze sobą ściśle powiązane, a każda z nich zależy od kształtu pozostałych inicjatyw. Niniejszy wniosek ustawodawczy stanowi uzupełnienie wniosków zawartych w pakiecie i zachowuje z nimi spójność.

Istnieją również silne powiązania z innymi inicjatywami Komisji dotyczącymi ochrony i zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla w oparciu o zasoby przyrody, zwiększenia odporności lasów UE na zmianę klimatu, odtwarzania zdegradowanych terenów i ekosystemów, ponownego nawadniania torfowisk i promowania biogospodarki, w tym wykorzystania trwałych pozyskanych produktów drzewnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną:

64 http://data.europa.eu/eli/dec/2013/529/oj

a) Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030[65];

b) Strategia „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego[66];

c) Strategia leśna UE[67];

d) Unijny plan odbudowy zasobów przyrodniczych:

e) Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[68];

f) Strategia UE na rzecz ograniczenia emisji metanu[69];

g) [Strategia UE na rzecz ochrony gleby[70]];

h) Zrównoważona biogospodarka dla Europy[71];

i) Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz bardziej ekologicznej i konkurencyjnej Europy[72];

j) Plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[73];

k) Długoterminowa wizja dla obszarów wiejskich UE[74].

Sektor LULUCF jest powiązany ze wszystkimi ekosystemami i działalnością gospodarczą, które zależą od gruntów i świadczonych przez nie usług. W związku z tym rozporządzenie w sprawie LULUCF zapewnia synergię z innymi politykami UE obejmującymi działania związane z gruntami, głównie wspólną polityką rolną[75] i polityką energetyczną, w szczególności w odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

-

65 COM(2020) 380 final.
66 COM/2020/381 final.
67 […]
68 COM/2021/82 final.
69 COM/2020/663 final.
70 […]
71 COM/2018/673 final
72 COM/2020/98 final.
73 COM/2021/400 final
74 […]
75 […]

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ **Ograniczony czas trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☐ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania[76]

✓ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję za pośrednictwem

– ☐ agencji wykonawczych

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

✓ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

☐ organom prawa publicznego;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

Uwagi

Komisja będzie wspierana przez Europejską Agencję Środowiska (EEA), jak opisano powyżej, zgodnie z jej rocznym programem prac. EEA zrealizuje te zadania w ramach swojego obecnego mandatu i zgodnie z jednolitym dokumentem programowym określającym wieloletni i roczny program prac EEA (art. 32 rozporządzenia 2019/715 – rozporządzenie w sprawie ram finansowych).

[76] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Komisja będzie nadal monitorować i oceniać postępy w stosowaniu rozporządzenia LULUCF, które nakłada na państwa członkowskie obowiązek przedkładania Komisji rocznych sprawozdań na temat polityk i środków w zakresie emisji i pochłaniania. Dane z monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRV) uzyskane dzięki regulacji sektora (sektorów) za pośrednictwem Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) będą głównym źródłem informacji dla Komisji w celu oceny postępów w odnośnych sektorach.

Ponadto Komisja regularnie przeprowadza badania dotyczące różnych istotnych aspektów polityki klimatycznej UE.

[…]

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Nie dotyczy – Wniosek nie wprowadza w życie programu finansowego, lecz służy realizacji długoterminowej polityki. Tryb zarządzania, mechanizmy finansowania wykonania, warunki płatności oraz strategia kontroli w odniesieniu do poziomu błędu nie mają zastosowania. Wdrożenie niniejszego wniosku będzie wymagało przesunięcia zasobów ludzkich w ramach Komisji. Wprowadzone zostały odpowiednie procedury.

[…]

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

[…]

[…]

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Niniejsza inicjatywa nie pociąga za sobą nowych znaczących rodzajów kontroli/ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli. Nie przewiduje się żadnych szczególnych środków wykraczających poza stosowanie rozporządzenia finansowego.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Do celów zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do EEA zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). EEA dysponuje specjalną strategią w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i wynikającym z niej planem działania. Poza tym w rozporządzeniu ustanawiającym EEA określono przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetu EEA oraz mające zastosowanie przepisy finansowe, w tym przepisy mające na celu zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane/ niezróżnicowane [1]	z państw EFTA [2]	z krajów kandydujących [3]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	09 02 03	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
3	09 10 02	Zróżn.	TAK	TAK	TAK	NIE
7	20 01 02 01	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 01	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 02	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 03	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe Nie dotyczy

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko

[Organ]: EEA			**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Tytuł 1:	Środki na zobowiązania	(1)		1,967	2,006	2,046	2,087	**8,106**
	Środki na płatności	(2)		1,967	2,006	2,046	2,087	**8,106**
Tytuł 2:	Środki na zobowiązania	(1a)		0,177	0,181	0,184	0,198	**0,740**
	Środki na płatności	(2 a)		0,177	0,181	0,184	0,198	**0,740**
Tytuł 3:	Środki na zobowiązania	(3 a)		0,153	1,156	0,159	1,162	**2,631**
	Środki na płatności	(3b)		0,153	1,156	0,159	1,162	**2,631**
OGÓŁEM środki dla EEA	Środki na zobowiązania	=1 + 1a + 3a		**2,297**	**3,343**	**2,390**	**3,447**	**11,476**
	Środki na płatności	=2 + 2a +3b		**2,297**	**3,343**	**2,390**	**3,447**	**11,476**

Dział wieloletnich ram finansowych	**7**	**„Wydatki administracyjne”**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dyrekcja Generalna: CLIMA	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Zasoby ludzkie	0,608	0,608	0,760	0,760	0,912	**3,648**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,055	0,107	0,107	-	-	**0,269**
OGÓŁEM DG CLIMA	0,663	0,715	0,867	0,760	0,912	**3,917**

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	**0,663**	**0,715**	**0,867**	**0,760**	**0,912**	**3,917**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2023	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych *	Środki na zobowiązania	0,663	3,012	4,209	3,150	4,359	**15,393**
	Środki na płatności	0,663	3,012	4,209	3,150	4,359	**15,393**

* Wpływ na budżet dodatkowych środków finansowych dla Europejskiej Agencji Środowiska zostanie zrekompensowany przez kompensacyjne zmniejszenie środków z budżetu LIFE.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne [organu]

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **2024**		Rok **2025**		Rok **2026**		Rok **2027**		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						**OGÓŁEM**	
	PRODUKT																	
	Rodzaj[77]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2[78]…																		
- kompleksowy						1M				1M								2M
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		

[77] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[78] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) …”.

KOSZT OGÓŁEM															

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie [organu]

3.2.3.1. Streszczenie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)		1,636	1,669	1,702	1,736	**6,742**
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (AST)		-	-	-	-	**-**
Personel kontraktowy		0,331	0,338	0,344	0,351	**1,364**
Oddelegowani eksperci krajowi		-	-	-	-	**-**
OGÓŁEM		**1,967**	**2,006**	**2,046**	**2,087**	**8,106**

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	2023	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	4	8	8	8	8	**36**
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (AST)						**0**
Personel kontraktowy	1	3	3	3	3	**13**
Oddelegowani eksperci krajowi						**0**
OGÓŁEM	**5**	**11**	**11**	**11**	**11**	**49**

Należy podać planowany termin rekrutacji i dostosować odpowiednio wysokość kwoty (jeżeli rekrutacja ma miejsce w lipcu, uwzględnia się tylko 50 % średniego kosztu) i udzielić szczegółowych wyjaśnień.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

		2023	2024	2025	2026	2027
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)						
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		4	4	5	5	6
20 01 02 03 (w delegaturach)						
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[1]						
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)						
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)						
XX 01 xx yy zz [2]	- w centrali					
	- w delegaturach					
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
OGÓŁEM		**4**	**4**	**5**	**5**	**6**

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Potrzebne są dodatkowe zasoby kadrowe na potrzeby: - redagowania aktów prawnych i zatwierdzania zmian w prawie wtórnym określających szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące sprzedaży na aukcji; rejestru Unii; monitorowania i sprawozdawczości; weryfikacji sprawozdań; - zadań wykonawczych związanych z rozszerzeniem sektora gruntów w celu uwzględnienia emisji z sektora rolnictwa innych niż CO_2; - monitorowania zmodernizowanego i wzmocnionego wdrażania obowiązków w zakresie monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRV) - dostosowań informatycznych w rejestrze Unii (wraz z systemem ETS)
Personel zewnętrzny	

Opis metody obliczenia kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku V pkt 3.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

– ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

– ✓ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. * Wpływ na budżet dodatkowych środków finansowych dla Europejskiej Agencji Środowiska zostanie zrekompensowany przez kompensacyjne zmniejszenie środków z budżetu LIFE. Zwiększenie wkładu UE na rzecz EEA oraz zmniejszenie budżetu LIFE znajdą odzwierciedlenie w programowaniu finansowym na przyszłe lata.

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych[79].

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. […]

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

– ✓ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Określić organ współfinansujący						
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem						

[79] Zob. art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2093/2020 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ✓ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☐ wpływ na zasoby własne

  – ☐ wpływ na dochody inne

  – ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[80]				
		2023	2024	2025	2026	2027
Artykuł …						

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[80] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.